


LỄ THỐI KÈN

 Xin chúng ta cúi đầu. Lạy Chúa, có lần, các môn đồ yêu dấu của Ngài nói rằng, “Xin dạy chúng con cầu nguyện.” Vì khi chúng con tương giao với Đức Chúa Trời vĩ đại trên Trời, chúng con nhận biết được sự bất toàn của mình là thế nào. Vì vậy xin dạy chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, trong lòng chúng con giờ đây, cho những điều mà—mà sẽ đem lại ích lợi cho Vương quốc Ngài và cho các tôi tớ Ngài. Chúa biết rõ nhất nhu cầu của mỗi người ở đây.

2 Và trên bàn này ở đây, sáng nay, là những khăn tay và những tạp dề, và những gói thật nhỏ tượng trưng cho nhu cầu thể chất, và trong gia đình, và có thể là bất cứ cái gì. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời, một mình Đức Chúa Trời thôi, đó là Đức Chúa Trời chân thần duy nhất. Chúng con cầu xin Ngài trong Danh Chúa Jêsus, Con yêu dấu của Ngài, hầu cho Ngài sẽ chữa lành mỗi người này. Và có lẽ là một số người ở đây họ không có khăn tay tại đây, hay gói nhỏ nào, họ cần được chữa lành.

3 Có lẽ một số người ở khắp các nước, khắp thế giới, mà thậm chí băng ghi âm này chắc hẳn được nghe trong nhà riêng hoặc tại các nhà thờ của họ. Chúng con cầu xin, Chúa ôi, để trong khi băng ghi âm này đang phát ra, tại—tại...hay băng ghi âm đang được nghe, hoặc chúng con có thể ở trong bất cứ vị trí nào, hay—hay tình trạng nào đi nữa, nguyện xin Chúa vĩ đại trên Trời ban thưởng tấm lòng chân thành này của chúng con sáng hôm nay, và chữa lành cho người có nhu cầu, ban cho họ những gì họ cần.

4 Xin Chúa ban phước cho chúng con giờ này trong buổi nhóm đang diễn ra. Xin phán dạy qua chúng con, như chưa bao giờ có trước đây, vì Nước của Đức Chúa Trời. Chúng con chờ đợi, sự đáp lời của Ngài, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

5 Anh giúp tôi cái này được không? [Anh Branham dời cái gì đó khỏi bục giảng—Bt.]

6 Thật tốt được ở đây trong ngôi nhà thờ này lần nữa sáng hôm nay. Và tôi nói với một số anh em vừa đến từ Ohio, với một bé gái,

được đem đến đây vài tháng trước, mà sắp chết vì bệnh bạch cầu. Cha mẹ em, là những người rất nghèo. Và sáng nay tôi không có thời gian để đọc tờ—tờ giấy xác nhận kèm theo trong hồ sơ bệnh án của em. Nhưng có tấm hình của bé gái ấy sau ba ngày, tôi tin là như vậy, sau khi được cầu nguyện cho. Bác sĩ bảo em bé này chỉ sống được trong vòng ba ngày thôi, và ba ngày sau họ không tìm thấy một dấu hiệu nào của căn bệnh trước đây. Và vậy là cô bé đi học lại, rất vui vẻ. Tôi tin chắc hội thánh còn nhớ vì chúng ta đã ở đây với cô ấy trong phòng này.

7 Và cũng có cháu bé mà được sinh ra với bộ ruột, giống như, nằm bên ngoài. Vì lý do nào đó không rõ các bác sĩ, và đây là một trường hợp khá hiếm hoi, không thể giải phẫu đem nó trở về đúng vị trí như bình thường được. Họ sợ không dám chạm vào em bé, vì nó mới được sanh ra. Và bây giờ, một cậu bé con gần một tuổi, tôi đoán vậy, gần như thế, với bộ ruột bình thường, mọi thứ đúng là bình thường hết sức. Đó là nhờ ân điển của Chúa, thật Ngài tốt lành với chúng ta.

8 Bây giờ, ngày hôm nay, tôi muốn thông báo rằng buổi nhóm mà chúng ta đã lên kế hoạch, tôi dự tính sẽ đi vào tuần sắp đến này ở—ở châu Phi, cùng với Anh Joseph Boze, ở Kenya và Tanganyika. Chúng tôi không thể nào triệu tập buổi nhóm, khi nhận được bức điện tín từ Anh Boze gửi về, “Tuần trước cả ba trong các nhà truyền giáo của chính chúng ta đã bị giết, và bị ám sát.”

9 Và họ đang có một cuộc bạo loạn ở đó lúc này. Những người cộng sản, Trung Cộng và Nga, đang chĩa súng về phía những người bản xứ, vì cho rằng họ đã lấy những thuyền đánh cá xung quanh; và lấy súng bắn vào dân bản xứ, và họ không biết làm gì hơn là sử dụng súng để bắn vào bất cứ đâu mà họ có thể. Vì vậy, ở đó, chính—chính—chính quyền nghĩ rằng sẽ không khôn ngoan để có buổi nhóm vào lúc này. Và như tôi hiểu, Anh Boze cũng, không thể nào mở trường học của anh trong khu vực này, nơi mà tôi sẽ đến, vào lúc này. Tuy nhiên không hủy bỏ được, nó chỉ bị hoãn lại cho đến khi nào họ có thể làm cho nó trở nên bình yên trở lại.

10 Rất vui mừng sáng hôm nay khi nhìn thấy lại, giữa chúng ta, sau nhiều năm vắng mặt, Anh Jackson, Anh Sidney Jackson

và Chị Jackson, từ Nam Phi về. Họ nói gì không? [Anh Neville trả lời, “Có.”—Bt.] Và những người này là anh chị em thật sự của tôi, là những đồng sự trong chiến dịch ở Nam Phi, trong chuyến hành trình vừa qua. Mà, chúng tôi tin rằng một ngày nào đó, bởi ân điển của Chúa, chúng tôi sẽ trở lại với họ, vì đó là nhu cầu thiết thực.

11 Và tôi đã cố gắng trong chín năm để trở lại. Nhưng, vì nhiều tổ chức, và vân vân, họ không muốn để tôi trở lại. Vì vậy mới đây tôi viết cho họ một lá thư, nói rằng, “Rồi đây máu của những linh hồn bị hư mất sẽ đổ lại trên các ông chứ không phải tôi.” Vì, tôi tin rằng Chúa muốn sử dụng chức vụ của tôi tại nơi đó, cho những con người đang khao khát ấy, trong thời điểm nào đấy. Và bởi sự khác biệt về giáo phái của họ, mà họ không cho tôi trở lại. Nhưng, không sao, Chúa sẽ lo liệu việc đó.

12 Bây giờ, những gì tôi ao ước nói ra sáng nay, mà nếu Chúa muốn, Anh Neville đã mời tôi có các buổi nhóm tối nay, và tại Đền tạm này. Vì vậy chúng tôi...Các bạn được mời đến đây. Và rồi Chúa nhật đến, nếu Chúa cho, tôi cũng được ở đây; rồi có lẽ dành cho hai hay ba Chúa nhật tiếp đến, bởi vì sự vắng mặt này, thế cho buổi nhóm đã hủy bỏ.

13 Bây giờ, chúng tôi cũng muốn nói, rằng, tôi đã nói có thể chúng ta sẽ giảng Bảy tiếng Kèn trong suốt thời gian này. Chúng tôi tự hỏi chúng ta sẽ làm sao đây trong khuôn khổ hạn hẹp của tòa nhà này và sự thiếu máy điều hòa không khí, không có không khí trong phòng. Không thích hợp để gắn máy điều hòa. Và chúng tôi đã cố gắng thuê trường học này ở đây, nơi có máy điều hòa, mà chỗ ngồi khoảng...Ồ, tôi không biết; nó là một trường học rất tốt, có khả năng có chỗ ngồi tốt. Nhưng chúng tôi không thể tìm thấy gì cả.

14 Và, nó sẽ, họ sẽ cho phép chúng ta tuần tới. Nhưng, tuần tới phải không? Các bạn thấy đó, có nhiều đại diện đến từ các vùng khác nhau trên thế giới; từ Jamaica, từ các vùng Đảo xa xôi, và từ phía nam, ngay cả ở Nam Mỹ, và Canada, Mexico, và các nước khác. Chúng tôi đã gửi đi những thông báo hôm thứ Hai, rồi họ sẽ không nhận được chúng cho đến khoảng thứ Tư hay thứ Năm;

và rồi phải hỏi thời gian nào không được, đại loại như vậy, mà sẽ hủy bỏ nó đi.

¹⁵ Thời gian học, bắt đầu, những tuần kế tiếp cho đến thời gian khai trường, ấy là, các bạn phải mất một đêm học, rồi có lẽ nghỉ một hay hai đêm gì đó, rồi lại tiếp tục, rồi...Chúng tôi thật sự không thể làm điều đó. Các bạn cũng không thể làm điều ấy.

¹⁶ Tôi tự hỏi tại sao như vậy, trong khi tôi đã cầu nguyện chân thành. Và rồi gần thời điểm cho chúng tôi trở lại Arizona, để con cái đến trường. Và rồi chúng tôi...Tôi đã nói với vợ tôi.

¹⁷ Và, ồ, hôm qua tôi vào phòng, và tôi nói rằng, “Chúa ôi, con—xin cho con đừng dùng quá nhiều lời, nhưng, xin cho, anh em con hiểu được, Chúa ôi, những điều con muốn nói trong lòng. Có điều gì làm ngăn trở việc giảng của con về những tiếng Kèn kia?” Và rồi Ngài đến và bày tỏ việc ấy. Và bây giờ, sáng hôm nay, tôi muốn nói với anh em về lý do tại sao.

¹⁸ Và bây giờ chúng ta hãy, ai có Kinh Thánh và muốn—muốn, lật ra trong Kinh Thánh của chúng ta. Chúng ta sẽ giở ra trước tiên trong Lê-vi ký, Lê-vi ký chương 23.

¹⁹ Nếu Chúa cho phép, tối nay tôi sẽ giảng về đề tài: *Hãy Đi Ra Ngoài Trại Quân*. Và sẽ ngắn thôi, vì vậy các bạn có thời gian để trở về với chỗ mình để làm việc.

²⁰ Chúng tôi rất vui mừng khi thấy các khách viếng thăm đến, những người từ ngoài thành phố. Có bao nhiêu người đến từ các nơi ngoài thành phố này, xin cho chúng tôi thấy? Chín mươi lăm phần trăm, vâng, chín mươi tám phần trăm hội chúng. Vậy, các bạn thấy không phải là Jeffersonville, chính là những con người đến Jeffersonville để nghe, điều đó làm cho...Chúng ta có mặt ở đây bởi ân điển của Chúa.

²¹ Và bây giờ tôi muốn đọc ba chỗ, sáng nay. Một ở trong Lê-vi ký chương thứ 23, chỗ kia ở trong Ê-sai 18, và trong Ê-sai 27, các bạn có thể đánh dấu nó.

²² Và bây giờ thay vì giảng...Ý Chúa, tôi sẽ giảng về đề tài đó tối nay. Nhưng tôi muốn giảng, sáng nay, về lễ thổi bầy kèn. Mà, tháng này là tháng của lễ thổi bầy kèn, bắt đầu...và nó là tháng

thứ bảy, mà sẽ là ngày 15 tháng Bảy, là bắt đầu lễ thối kèn, trong luật pháp Lê-vi.

²³ Bây giờ, nếu các bạn có giấy bút và các thứ, và muốn ghi chép các phân đoạn Kinh Thánh này cùng với bài giảng, vân vân, thì chúng ta tiếp tục.

²⁴ Có một điều với buổi nhóm này, trời nóng, và chúng ta đã quen với điều đó suốt nhiều năm. Thế nhưng người nào đó có thể nghĩ rằng tôi tin rằng khi chúng ta bước vào tòa nhà này chúng ta có lẽ, làm ngừng thời gian, và một phần nào, một phần trong cõi Vĩnh hằng, cách mà tôi giữ mọi người ở lại lâu. Tôi không có ý nói là cách đó. Nhưng tôi tin rằng chúng ta đang sống rất gần với sự Tái lâm của Chúa Jêsus, đến nỗi tôi phải tận dụng hết mọi phút mà tôi có để nhóm hiệp dân sự lại với nhau.

²⁵ Và tôi nghĩ, khi tôi đang lái xe trên đường cách đây một lát, thầm nguyện ngay trước khi bước lên tòa giảng, như bất cứ mục sư chân thật nào vẫn thường làm. Tôi nghĩ, “Các bạn biết không, chúng ta đang ở trong thời điểm vinh quang nhất khi chúng ta gặp nhau ở đây! Nhưng, và những người tập trung tại đây từ nhiều tiểu bang, đang ngồi ngay tại đây giờ này, từ những nơi xa xôi, xa đến hàng trăm hàng ngàn dặm, và chúng ta nhóm nhau lại với sự thông công chung quanh Lời. Nhưng sẽ đến một lúc nào đó, chẳng bao lâu nữa, khi ấy đây chỉ còn là một kỷ niệm đẹp.” Đúng thế.

²⁶ Những giờ phút này sẽ bị lấy đi khỏi chúng ta, vậy nên chúng ta phải làm tất cả những gì mà mình biết cách làm được, để làm việc này, tính đến, từng phút. Và nghĩ về điều này bây giờ, trong khi chúng ta đang chịu đựng với cái nóng của buổi sáng này. Và, các bạn biết đó, mỗi thân thể con người, tự nó là một—một máy phát nhiệt, và nó làm cho các bạn khá khó chịu. Và, nhưng tôi muốn các bạn hiểu được Lời.

Bây giờ, ngay trước khi chúng—chúng ta đọc, chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁷ Lạy Chúa, hầu hết bất cứ ai ở đây đều có thể di chuyển bàn tay của họ, có thể lật các trang của cuốn Kinh Thánh này. Nhưng chỉ có một Đấng ở giữa chúng con sáng nay có thể mở Nó ra; đó

chính là Thánh Linh lớn, mà đang hiện diện giữa chúng con. Xin mở Lời ra cho chúng con hiểu, Chúa ôi, khi chúng con đọc, như Ngài đã làm với các môn đồ, khi họ trên đường đến làng Em-ma-út, và bắt đầu giảng giải cho họ về lời Kinh Thánh. Và xin cho chúng con, khi chúng con ra về, nói giống như những con người trở về lại thành Giê-ru-sa-lem từ Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta sao khi Ngài đã phán cùng chúng ta dọc đường?” Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúng ta hãy đứng trong sự kính cẩn để đọc Lời.

28 Bây giờ, đề tài của tôi sáng hôm nay là: *Lễ Thối Kèn*. Tôi muốn đọc bây giờ từ câu thứ 23 của chương 23 Lê-vi ký.

CHÚA lại phán cùng Môi-se rằng,

Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên rằng: Trong tháng thứ bảy, và trong ngày mồng một của tháng, sẽ có cho các ngươi một ngày nghỉ, một lễ kỷ niệm lấy tiếng kèn thổi mà rao truyền, tức là một sự nhóm hiệp thánh vậy.

29 Bây giờ, trong Sách Ê-sai, bắt đầu với câu 1 của chương 18, chương này nối kết điều này với nhau.

Khốn cho đất đập cánh ào ào kia, là đất ở bên kia sông của Ê-thi-ô-pi:

Nó sai sứ vượt biển, thậm chí cưỡi thuyền bằng lau đi trên mặt nước, nói rằng, Hãy đi, hỡi các sứ giả nhậm lệ kia, hãy đi đến nước người cao...da mỗn, đến dân đáng kinh sợ...từ khi lập nước trở đi, đến dân hay cân lường và giày đạp, là nước mà có sông chia đất nó.

Và hỡi các ngươi hết thấy dân cư của thế gian, là dân thiên hạ ở trên đất kia, vừa khi cờ dựng trên núi, hãy xem; vừa khi kèn thổi, hãy nghe.

30 Trong Ê-sai 27:12 và 13.

Xảy ra trong ngày đó, CHÚA sẽ lung lay từ lòng sông cái cho đến các suối Ê-díp-tô; Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, các ngươi đều sẽ bị lượm từng người một.

Trong ngày đó, kèn lớn sẽ thổi lên, và các người những kẻ bị thất lạc trong xứ A-si-ri, và những kẻ bị đầy trong đất Ê-díp-tô, sẽ đến thờ lạy trước mặt CHÚA, trên hòn núi thánh tại Giê-ru-sa-lem.

31 Chúng ta hãy cầu nguyện lần nữa. Lạy Chúa, xin ban phước cho những Lời này đến tấm lòng chúng con. Nguyện xin mọi tư tưởng và sự suy gẫm của chúng con đều thuộc về Ngài. Nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

32 Có rất nhiều điều mà một mục sư muốn chia sẻ với hội chúng của mình mà ông yêu mến, những người từ nhiều vùng khác nhau họp về đây, mà chắc hẳn thời gian không cho phép.

33 Bây giờ khi chúng ta đến với đề tài này, chúng tôi muốn các bạn cảm thấy tự do. Và nhiều người trong các bạn đang đứng; khi tôi đi ngang qua, những phòng nhóm đầy người, và bên ngoài các cánh cửa, phía trước, và chung quanh tòa nhà, chung quanh các bức tường đều chật ních. Vậy, bây giờ, nếu các bạn muốn đổi chỗ ngồi cho nhau, thì điều đó thật tốt.

34 Bây giờ, *Lễ Thối Kèn*. Đây, đây là ngày nhóm họp của dân Y-sơ-ra-ên, nơi mà họ nhóm lại với nhau, là lễ thối kèn.

35 Vậy thì, tôi đã dự kiến cho ngày nào đó để—để nói về chủ đề Bảy tiếng Loa trong Sách Khải huyền. Và bây giờ chúng ta sẽ xem lại điều này, chỉ một lát, để làm sáng tỏ lý do thật vì sao tôi không nói đến trong thì giờ này, bởi vì Thánh Linh không cho phép tôi nói ra vào lúc này về những điều này. Tôi biết điều đó nghe như rất trẻ con, có lẽ, đối với những người có học thức và có tầm hiểu biết sâu rộng, nhưng đối với Cơ-đốc nhân thì khác. Chúng—chúng ta đi theo sự hướng dẫn của Thánh Linh, mà thôi.

36 Bây giờ, tôi bắt đầu để ý sự giảng dạy về Bảy Thời đại Hội thánh, mà là khuôn—khuôn mẫu, hay sự báo trước về tất cả những điều mà Đức Chúa Trời sẽ làm cho các hội thánh, và thông qua các hội thánh, và thiết lập vị trí các hội thánh.

37 Ba chương đầu của Sách Khải huyền bày tỏ tất cả những điều xảy ra với Hội thánh. Rồi, từ chương 3 đến chương 19 của Khải huyền, thì không còn thấy Hội thánh trong đó nữa. Hội thánh

chấm dứt từ chương 4 của Khải huyền, và trở lại ở chương 19 Khải huyền, Nàng Dâu và Chàng Rể, cùng nhau, đến với thế gian. Và rồi từ chương 19 đến chương kết thứ 22, hết thấy về Ngàn năm bình an và những gì sẽ xảy ra trong những năm sau đó. Suốt từ chương 4 đến chương 19, Đức Chúa Trời đang giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên.

³⁸ Vậy thì, rồi, khi chúng ta hoàn tất với sách về sự mặc khải của hội thánh, những gì Chúa làm cho bảy hội thánh đó, khi còn non trẻ, hay hình bóng của nó, ở Tiểu Á. Lúc ấy Thánh Linh bày tỏ và mở ra cho chúng ta mọi sự mầu nhiệm ở trong Đó, về cách mà Ngài đã đem Hội thánh của Ngài qua các biến cố lịch sử thế nào. Và nếu các bạn không có cuốn băng ghi âm *Bảy Thời đại Hội thánh*, thì đây là cơ hội rất tốt cho bạn nếu bạn nghe chúng. Và chẳng bao lâu chúng sẽ được in thành sách.

³⁹ Rồi ngay khi rời khỏi nó ở điều đó, và chắc rằng sau một thời gian ngắn chúng ta sẽ giảng về các Ấn, không biết những Ấn ấy là gì.

⁴⁰ Tôi có ý kiến riêng của tôi, như bao vị mục sư khác, về việc đọc những gì mà có lẽ người khác đã nói; và tin thật nhiều như có thể được, với họ, về những điều mà họ đưa ra, là phần kết luận của họ. Tôi có đọc một cuốn sách của Ông Smith, Uriah Smith, là một giáo sư Cơ-đốc Phục Lâm, và tôi đã đọc những ý tưởng của—của ông về cuốn sách đó. Và tôi đã đọc sách của Ông Larkin. Tôi đã đọc, ồ, rất nhiều người khác, về những bài bình luận của họ về điều Này. Nhưng, cách này hay cách khác, tôi nghĩ, riêng tôi, tôi đã có một—một chút quan niệm về điều đó, mà có thể là về những chỗ khác biệt. Nhưng thử một lần, chỉ nói ba chủ đề, thứ nhất...hay bốn chủ đề của bốn người cưỡi ngựa. Tôi đã giảng về điều đó bốn đêm, một người trên một con ngựa, và người khác trên ngựa khác.

⁴¹ Nhưng rồi ngay trước khi nó xảy ra, tôi được ban cho một khải tượng, như các bạn đều biết, cái đó trên cuốn băng, *Thưa Quý Vị, Mấy Giờ Rồi?* rằng tôi nên đi đến Tucson, Arizona. Và ở đó trên phía sau của sa mạc, trên đồi núi, nơi mà tôi đã ở với một vài anh em khác, và kể về một tiếng nổ lớn vừa dứt, và tôi...rồi bảy Thiên sứ giáng xuống. Tôi nghĩ, chính tôi, đó là lúc cuộc đời

tôi chấm dứt; tôi đã bảo vợ tôi đến ở chỗ Billy, rồi làm những gì với bọn trẻ, vân vân, cho đến khi chúng tôi gặp lại nhau ở thế giới bên kia.

⁴² Rồi một ngày nọ ở Thung lũng Sabino, trong lúc Chúa kêu gọi tôi từ buổi sáng sớm ở đó, tôi giơ tay lên không trung, cầu nguyện, và một thanh gươm đến trong tay tôi. Các bạn biết điều đó. Tôi đứng nhìn nó, thật tự nhiên như tay tôi bây giờ, không biết nó có nghĩa gì. Và nó lìa khỏi tôi với một Tiếng nói rằng, “Đây là Gươm của Vua.” Và rồi, sau đó, khi Thiên sứ của Chúa bày tỏ điều đó, thì Nó là Lời ở trong tay tôi.

⁴³ Lập tức sau đó, Thiên sứ của Chúa hiện ra và nói về Bảy tiếng Kèn...hay Bảy Ấn, mà tôi đã trở về lại ở đây Jeffersonville và giảng về Bảy Ấn. Và, ở đó, nếu tôi đã nói điều gì được hà hơi, thì nó ở trong điều đó. Đó là nơi Thiên sứ của Chúa đã gặp chúng tôi, và Kinh Thánh trở thành một cuốn Kinh Thánh mới mẻ. Ở đó Nó mở ra và bày tỏ mọi điều mà những nhà cải chánh và những người khác bỏ sót. Đó là sự khải thị hoàn toàn của Chúa Jêsus Christ, tất cả đều mới mẻ với chúng ta, nhưng hoàn hảo chính xác với Thánh Kinh. Đó là Lời mà đã luôn luôn có. Tôi thật được hà hơi và chỉ dẫn.

⁴⁴ Rồi khi tôi đi vào phần này ở đây, về việc giảng Bảy tiếng Kèn này, tôi đã nghĩ, “Ồ, mình sẽ không cố nghĩ ngợi gì. Mình sẽ chỉ chờ đợi cho đến lúc đó và để Ngài tỏ sự đó ra với mình.” Và rồi ngày hôm qua khi tôi...tôi đi vào phòng nhóm và tôi tự hỏi tại sao...Hay là, xin lỗi, đó là ngày hôm kia. Khi tôi vào phòng, để cố hiểu, đó là nơi mà Thánh Linh đã mở ra điều này, cho tôi thấy lý do đó không đem lại ích lợi gì cho Hội thánh vào lúc này cả, vì nó chẳng liên quan gì với Hội thánh, chút nào.

⁴⁵ Bây giờ, những sự mầu nhiệm ẩn giấu của Đấng Christ đã được bày tỏ đầy đủ trong Bảy Ấn.

⁴⁶ Nó được bày tỏ, trước hết, qua Bảy Thời đại Hội thánh, mở ra các thời đại và đặt chúng đúng vị trí, cả với lịch sử và với Kinh Thánh, và đặt để chúng trong vị trí, chúng như thế nào. Và chúng ta thấy chính mình trong thời đại hội thánh cuối cùng, là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, là thời đại hội thánh thối nát nhất trong tất cả các thời đại hội thánh. Thậm chí từ chính hội thánh

đầu tiên, từ thời hội thánh Ê-phê-sô, là một thời đại hội thánh lớn mạnh.

⁴⁷ Rồi cách mà, ở đây, Chúa Thánh Linh ban cho tôi một khả tượng, và nhìn thấy những gì sẽ xảy ra, tôi vẽ lên tấm bảng đen, hai năm trước. Nó được vẽ kéo lên ở đây này, cách mà Sự Sáng đó đi đến chỗ tàn lụi như thế nào, mà sẽ xảy ra chính xác cách mà Sự Sáng ấy đến với thế gian, như Phúc âm, và cách mà Nó sẽ chiếu sáng và mờ dần như thế nào. Chúng ta không biết, vào lúc này, điều đó có nghĩa gì và nó sẽ như thế nào.

⁴⁸ Nhưng sự thống nhất giáo hội trên toàn thế giới đã có một—một cuộc họp mặt với Rô-ma; và Rô-ma, là mẹ của tất cả các tổ chức. Giáo hoàng, trong thời kỳ đầu tiên trong lịch sử, đã rời Vatican đi đến Giê-ru-sa-lem và nhiều nơi khác. Bây giờ, Giê-ru-sa-lem là cái ngai cổ đại của mọi tôn giáo của chúng ta, là Giê-ru-sa-lem. Và trong cái ngai cổ đại này, giáo hoàng từ Rô-ma, là kẻ thù địch lớn nhất của Hội thánh mọi lúc, rời khỏi để đi thăm Rô-ma...hay từ Rô-ma đi qua Palestine, Giê-ru-sa-lem.

⁴⁹ Và như chúng ta thấy, chính tôi, là người thất học, không biết các từ—từ ngữ và cách nói chúng như thế nào, tôi luôn luôn dạy về những hình bóng, trong những khuôn mẫu của thiên nhiên. Thiên nhiên sẽ đi theo thiên nhiên. Thiên nhiên thuộc về Đức Chúa Trời.

⁵⁰ Khi nào có một lúc mà khi bầy gia súc, trên cánh đồng, tất cả tập trung lại với nhau ở góc nào đó của cánh đồng, thì hãy lấy cần câu của bạn lên khỏi mặt nước; cá sẽ không cắn câu. Bạn sẽ không bao giờ bắt được chúng; đấy, bầy gia súc đang nghỉ ngơi; trừ khi bạn tình cờ thả xuống đụng ngay một luồng cá. Nhưng khi bầy gia súc đang ăn, xem nào. Cùng lúc bầy gia súc đang ăn đó, bầy chim cũng sẽ bay đậu trên cây; chúng sẽ ngừng ăn. Đấy, đó là thiên nhiên. Tất cả hòa hợp với nhau. Bạn hãy để ý những con ong, vào thời điểm đó, đang kêu vo ve để làm mật của chúng, không tập trung vào một chỗ. Vạn vật làm việc với nhau.

⁵¹ Và do đó, giống như chúng ta thấy chiếc lá rụng khỏi cành, chẳng bao lâu, trong đôi tháng sau đó, lá sẽ lìa khỏi cây. Và sự—sự sống, nhựa sống, sẽ đi xuống vào trong rễ. Lá cây sẽ lìa ra và rụng xuống mặt đất và sẽ mục nát. Rồi các hợp chất can-xi và—

và ka-li, từ những lá cây mục nát đó, thấm vào đất. Và điều gì xảy ra? Sự sống cứ đi phía trước nó, và rễ cây sẽ hấp thụ các khoáng chất trở lại trong chính nó, và mang chiếc lá đó trở lại lần nữa. Đó là sự chết, chôn, và sự sống lại.

52 Và vạn vật tự nhiên! Mặt trăng là—là vợ của mặt trời. Nó ít sáng hơn. Và rồi, cũng vậy, mà khi mặt trời lặn, trong sự vắng mặt của mặt trời, thì mặt trăng phản chiếu ánh sáng cho trái đất, là một hình bóng của hội thánh. Và khi giáo hoàng rời khỏi, kẻ thù cổ xưa của hội thánh, và đi qua Giê-ru-sa-lem, là ngai của hội thánh; mà, Giê-ru-sa-lem mới và Giê-ru-sa-lem cũ; chúng ta để ý, trước khi việc đó xảy ra, phải có một sự mờ tối hoàn toàn của mặt trăng.

53 Và trong các tờ báo, khắp đất nước như chúng ta có trên bảng đây, nó thể hiện cách mà mặt trăng ấy đi từ chỗ sáng sang chỗ tối như thế nào. Và chính hiện tượng của nó, mà mặt trăng ấy đã vẽ ra chính xác, trên bầu trời, đúng như những gì Thánh Linh cho tôi vẽ ở đây hai năm trước, và cho thấy sự...sự che khuất... Khi nó đi qua sáu bức tranh, tôi đặt bức thứ bảy trên đó, bởi vì thời đại hội thánh thứ bảy, chỉ là cái bóng của Sự Sáng, sự tiếp nối của...Đó là nơi Chúa Jêsus, đứng ở cửa, mà gõ. Nhưng nó đi vào sự tối tăm hoàn toàn.

54 Và thật là sự phản chiếu tuyệt vời, thật là một Sứ điệp từ Chính Đức Chúa Trời, mà những điều này là Lễ thật! Đã làm chứng điều đó trước tiên bằng Lời Ngài, rồi bằng Thánh Linh tại bục giảng, và rồi tuyên bố điều đó trên các tầng trời. Không có sai lầm về điều đó chút nào cả. Các Ấn và các Thời đại ấy thì luôn đi đôi với nhau hoàn toàn, một cách hoàn hảo, Đức Chúa Trời ban cho chúng có bằng những dấu kỳ và phép lạ siêu nhiên, với Lời và lịch sử, tất cả cùng tồn tại với nhau, trong thời đại mà chúng ta đang sống đây bây giờ.

55 Mà thật khó cho các giáo hội thấy điều này. Thật khó cho các giáo hội thấy điều đó. Họ luôn luôn cố nghĩ rằng anh em đang cố chữi bởi dân chúng. Không phải; anh em đang cảnh báo dân chúng. Chứ không phải là đang cố làm điều xấu với họ; anh em đang đem họ ra khỏi tội ác. Không phải là những người trong các tổ chức; chính là hệ thống mà họ đang ở trong, điều đó đang lên

án họ. Thành thật mà nói, những người chân thành là những tín đồ Công giáo, Tin Lành, Do-thái giáo, và cái gì đi nữa. Thì đó là những con người mà—mà...

⁵⁶ Những nữ tu không đi vào tu viện để trở thành những người phụ nữ xấu; họ đi vào đó để trở thành những người tốt. Họ cố đến gần Đức Chúa Trời hơn, nhưng chính là cái hệ thống đó đã làm họ bị ô nhiễm. Nhiều người gia nhập giáo hội, không phải để thành người xấu, song để làm một người tốt. Nhưng chính cái hệ thống giáo hội đó đưa họ ra khỏi Lời và những nguyên tắc mà Đức Chúa Trời đã đặt để cho ngày nay; và đó là điều đem họ đi ra khỏi.

⁵⁷ Bây giờ hãy nhớ, Đức Chúa Trời là Lời, và mỗi thời đại Ngài đã phân bổ Lời cho mỗi thời đại sẽ có trên đất. Ngài đã phân bổ Nó trong thời đại hội thánh, và Bấy Ấn bày tỏ từng chút về Nó. Hiếu không?

⁵⁸ Tại sao có...có những sự mâu nhiệm vẫn được giấu kín? Khải huyền chương 10, chúng ta thấy, ở sự chấm dứt của Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy, mà, những sự mâu nhiệm này đã được giấu kín sẽ được bày tỏ, Khải huyền 10:1 đến 7. Để ý, lý do là vì không có một tiên tri nào trong suốt thời này. Kinh Thánh chép, rằng, “Đức Chúa Trời chẳng làm một việc gì mà Ngài không bày tỏ sự kín nhiệm đó ra trước cho các tiên tri Ngài, tôi tớ Ngài, là các đáng tiên tri.” Và Lời của Chúa trong mọi thời đại đều đến với các tiên tri, không hề đến với một hệ thống, không hề đến với một nhóm nào cả.

⁵⁹ Đức Chúa Trời không hề sử dụng một nhóm nào. Mỗi thời đại bất cứ nhóm nào lập thành tổ chức, Chúa đã bỏ họ ra ngoài và không bao giờ trở lại nữa. Hãy kiểm chứng lại lịch sử và các bạn sẽ thấy điều đó đúng hay không. Chúng ta đã làm điều đó rồi. Ngài không hề can dự vào một hệ thống hay một nhóm nào, sau khi họ lập thành tổ chức; điều đó chống nghịch Chúa.

⁶⁰ Cho nên, suốt trong thời gian những cuộc cải chánh giáo hội, những nhà cải chánh xuất hiện, như Bấy Ấn đã chứng minh rằng điều đó đã xảy ra. Nhưng trong những ngày sau rốt này, cho rằng nó được bày tỏ trở lại. Bởi vì, chúng ta thấy trong Kinh Thánh, trong Ma-la-chi chương 4, rằng có một người được xúc dầu đến

và khôi phục lại Đức tin ban đầu đó, “và làm cho lòng con cái trở lại cùng ngũ tuần ban đầu, Đức tin của tổ phụ.”

61 Và chúng ta noi theo dấu chân của Ê-li trước hết; rồi đến Ê-li-sê; sau đó là Giảng Báp-tít, ông là Ê-li-sê trong thời đó; và lời hứa cho một người khác trong thời đại này.

62 Vậy thì, Giảng Báp-tít không phải là Ê-li-sê trong Ma-la-chi chương 4. Ông là Ê-li-sê của Ma-la-chi chương 3. Chúa Jêsus phán vậy. “Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, để dọn đường.” Chúng ta thấy ông là người đó.

63 Bây giờ, trong việc làm vậy, trong sự tìm thấy những vị trí ấy, chúng ta biết rằng tất cả những phần còn lại trong Kinh Thánh, được hà hơi của Đức Chúa Trời, bày tỏ cho chúng ta biết rằng chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng.

64 Vậy thì, nếu tôi đến với sứ điệp Ngũ tuần, tôi sẽ ở trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, và điều đó chắc hẳn không đúng.

65 Đó là lý do tại sao mà Wesley không thể nhận lấy sứ điệp của Luther. Luther ở trong một thời đại, thời đại hội thánh khác, và Wesley ở trong thời đại hội thánh khác. Nếu Chúa Jêsus đến trong...với sứ điệp của Môi-se, thì điều đó sẽ không có tác dụng. Nếu Môi-se đến với sứ điệp của Nô-ê, thì nó sẽ không có tác dụng.

66 Nhưng Đức Chúa Trời đã phân bổ cho dân sự của Ngài—Ngài—Ngài, thuộc về mỗi thời đại, một lời Kinh Thánh. Và trước khi thời đại ấy có thể xuất hiện, đúng lúc, thì các giáo hội đã làm cho nó xáo trộn đến nỗi họ—họ không còn biết họ đang ở đâu.

67 Đó là lý do họ không nhận biết Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời. Họ, những truyền thống của họ đã làm cho họ mù con mắt thuộc linh, nhưng Ngài thì hoàn toàn đúng với lời Kinh Thánh.

68 Các lời tiên tri cũng giống vậy. Chúa Jêsus phán, “Ai trong các ngươi, thuộc về tổ phụ các ngươi, không phải là con của kẻ đã ném đá vào các đấng tiên tri được sai đến cùng các ngươi?” Rồi Đức Chúa Trời đã sai tiên tri của Ngài đến, với...và đấng tiên tri là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, được bày tỏ.

69 Chúa Jêsus phán, “Làm sao các ngươi có thể lên án Ta, nói rằng, ‘Ta là Con của Đức Chúa Trời,’ và các ngươi gọi, trong luật pháp chính các ngươi...Các ngươi nói, những người mà Lời của

Chúa đến với họ,” là những tiên tri, “các người gọi họ là ‘các thần.’ Và họ là thần, vì lời Kinh Thánh không thể bỏ được,” Ngài phán. “Thế thì các người lên án Ta thế nào?” Khi Ngài là...Chúng chỉ là một phần của luật pháp, chúng là một phần của Lời Chúa, nhưng Chúa Jêsus là sự đầy đủ trọn vẹn của Lời của Đức Chúa Trời. Toàn bộ kế hoạch cứu rỗi của Ngài, thẩm quyền hoàn toàn của Đức Chúa Trời, là nằm ở trong Ngài.

⁷⁰ Và bây giờ, qua các thời đại hội thánh, họ đã hành động như nhau. Và Bấy Án là để bày tỏ hết thấy sự mầu nhiệm còn để lại trong suốt thời gian đó, bởi vì chúng ta không có các đấng tiên tri, và Lời không đến với những nhà cải chánh. Chính là các đấng tiên tri!

⁷¹ Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Trong Ma-la-chi 3, đã nói, “Ta là Đức Chúa Trời, và Ta không thay đổi.” Đường lối trước tiên của Đức Chúa Trời về làm điều gì, đó là đường lối của Đức Chúa Trời luôn mọi lúc làm bất cứ điều gì. Đức Chúa Trời đã quyết định Ngài sẽ cứu rỗi con người bằng Huyết tuôn đổ của Đấng vô tội, trong vườn Ê-đen, và từ đó đến nay Ngài không hề thay đổi, và không thể thay đổi điều đó. Chúng ta đã cố gắng, bằng giáo dục, bằng việc xây dựng, bằng các hệ thống, bằng các giáo phái, bằng đạo đức, và mọi thứ khác, và tất cả đều gặt hái thất bại. Nhưng chỉ có một chỗ mà Đức Chúa Trời gặp con người, đó là, dưới Huyết tuôn đổ của Đấng Vô Tội. Chỉ bởi Huyết ấy! Đó là sự quyết định đầu tiên của Ngài. Hiểu không?

⁷² Chúng ta có thể quyết định ngày hôm nay, và sang năm chúng ta có thể suy nghĩ tốt hơn. Chúng ta có ý tưởng khác hay hơn về điều đó, năm đến. Đức Chúa Trời không thể như thế; Ngài là vô hạn. Quyết định ban đầu của Ngài là hoàn hảo; không có gì có thể lay chuyển được nó. Tôi có thể học biết nhiều hơn nữa; chúng ta thì giới hạn. Tôi có thể học nhiều hơn nữa; các bạn có thể học nhiều hơn nữa. Nhưng Đức Chúa Trời không thể học thêm nữa; Ngài hoàn hảo, từ ban đầu cho đến đời đời. Và, vì thế, quyết định đầu tiên của Ngài, hãy yên nghỉ linh hồn của bạn trên điều đó. Những gì Kinh Thánh nói, thì nó như vậy!

⁷³ Đức Chúa Trời phải phán xét thế gian ngày nào đó. Và Công giáo nói Ngài phán xét thế gian bởi giáo hội Công giáo. Nếu là

vậy, thì nhà thờ Công giáo nào? Chúng có gì khác, với những giáo hội khác. Còn nếu như phán xét thế gian bởi giáo hội Tin Lành, thì nhà thờ Tin Lành nào? Nó khác, với các giáo hội khác. Và điều đó sẽ làm cho mọi người bối rối; không người nào biết mình nên đứng ở đâu. Nếu Giám Lý đúng, thì Báp-tít bị bỏ. Nếu Tin Lành đúng, thì Công giáo sẽ bị loại; Công giáo đúng, thì Tin Lành bị loại bỏ.

⁷⁴ Nhưng Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ phán xét thế gian bởi Đức Chúa Jêsus Christ, và Ngài là Lời. Thế thì, Ngài sẽ phán xét thế gian bằng Lời.

⁷⁵ Và tất cả các giáo phái đều bỏ Lời đó, mà đi theo các tín lý riêng của họ. Tôi mời bất cứ ai chứng minh cho tôi họ nhận biết Lời trọn vẹn ở đâu. Họ không thể làm điều đó được, bởi vì nó được kiểm soát bởi một hệ thống của con người. Ở đó các bạn có con người...

⁷⁶ Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết ngoài ra với một người vào một thời điểm. Ngài thậm chí không hề đẩy lên hai tiên tri cùng một lúc. Chỉ một người! Chúa có thể lấy một người trong tay Ngài. Ngài không giải quyết với...tổ chức của bạn; Ngài giải quyết với bạn.

⁷⁷ Bây giờ, dựa trên nền tảng đó, chúng ta đến với lễ thối kèn, những sự mâu nhiệm ẩn giấu. Nó được dự ngôn là xảy ra cách đó, cho nên nó phải được bày tỏ ra theo cách đã có. Nhưng được bày tỏ trong thời sau rốt này, để làm ứng nghiệm hoàn toàn những gì tôi vừa nói, Ma-la-chi chương 4, Lu-ca chương 17 và câu—câu 30, cách mà Ngài sẽ thực hiện điều đó như thế nào, và Hê-bơ-rơ 13:8, Hê-bơ-rơ 4:12, và nhiều câu Kinh Thánh khác cho chúng ta biết. Bây giờ, nếu một vài người trong các bạn là người ngoại quốc, tôi xin nói rằng Chúa luôn luôn...Đường lối Chúa được biết đến giữa dân sự là bởi sự nói tiên tri.

⁷⁸ Người Do-thái luôn biết rằng họ phải tin vào các nhà tiên tri của họ. Ngài phán, “Nếu có một người trong vòng các người, Ta là Chúa sẽ phán cho người qua những giấc chiêm bao thiêng liêng và những khả tượng. Và, những gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe lời người.” Họ luôn luôn...

⁷⁹ Đó là cách họ không nhận biết Chúa Jêsus, và đã phải xếp Ngài vào điều gì khác, vì vậy họ xem Ngài như một tà linh, “Bê-ên-xê-bun,” bởi vì Ngài có thể biết các tư tưởng mà ở trong lòng họ. Chúng ta luôn biết rằng đó là dấu hiệu của Lời.

⁸⁰ Hê-bơ-rơ chương 4, câu 12, chép rằng, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng.”

⁸¹ “Khi Chúa Thánh Linh giảng trên các người, Ngài sẽ nhắc nhở các người về những sự này mà Ta đã phán, và sẽ tỏ cho các người nhớ những điều sẽ đến.”

⁸² “Đức Chúa Trời đã nhiều lần, nhiều cách,” Hê-bơ-rơ 1, “dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta, rồi đến những ngày sau rốt này, phán dạy chúng ta qua Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.” Đức Chúa Trời không thay đổi, chỉ thay đổi từ các tiên tri đến Con. Chỉ thế thôi. Hiểu không? Sứ điệp luôn luôn giống nhau, cách thực hiện nó cũng giống nhau.

⁸³ Bây giờ, đã được nói tiên tri rằng các giáo hội sẽ ở trong tình trạng này, và phải được khôi phục lại. Và Ngài phán, trong Ma-la-chi 4, rằng Ngài sẽ “sai đấng tiên tri Ê-li đến, và sẽ khôi phục dân—dân sự trở lại,” với...mang lại điều đó. Để ý. Và ngay trước... Hay là, ngay sau Sứ điệp của người, sẽ có một lúc khi thế gian sẽ bị thiêu đốt, và người công bình sẽ bước đi trên tro bụi.

⁸⁴ Vậy thì, theo một số nhà thần học mà có lẽ đang lắng nghe qua băng ghi âm, ở nơi nào đó trên thế giới, nếu các bạn nghĩ rằng đó là Giảng, hãy nhớ, thế thì, lời Kinh Thánh hóa ra sai trật, vì thế gian không bị thiêu hủy sau sứ điệp của Giảng. Chúa Jêsus không đến để đem dân sự đi trong Ngàn năm bình an; nhưng Ngài đã hứa sẽ thực hiện việc đó sau khi Thần của Ê-li đến trên thế gian lần nữa.

⁸⁵ Để ý lúc này trong Ma-la-chi 4, chúng ta thấy ở đây rằng điều này được cho là được thực hiện để khôi phục (cái gì?) đức tin của dân sự trở lại cùng các tổ phụ ban đầu, Giáo lý ngũ tuần, tổ phụ ban đầu. Và người sẽ khôi phục lòng dân sự trở về cùng tổ phụ.

⁸⁶ Chúng ta cũng thấy trong Lu-ca 17, Chúa Jêsus đã nói điều đó khi Ngài đến trong những ngày sau rốt này, Lu-ca 17:33, chúng

ta thấy rằng Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong đời Lót thể nào, ngày Con Người đến cũng một thể ấy, khi Con Người được bày tỏ.”

⁸⁷ Bây giờ để ý, Ngài hiện đến trong ba danh xưng. Ngài đến trong danh của Con Đa-vít...Hay là, Con Người, Con của Đức Chúa Trời, Con Đa-vít.

⁸⁸ Vậy thì, Ngài phải đến như là Con Người, vì Ngài là một Tiên tri. Giê-hô-va, chính Ngài, đã gọi các tiên tri, là “con loài người.” Và Chúa Jêsus không bao giờ nhắc đến chính Ngài như là Con của Đức Chúa Trời. Ngài luôn xem chính Ngài, luôn luôn, như là Con Người. Và để ý, Ngài đã bày tỏ chính Ngài lúc ấy như Đấng Tiên tri, Người Trông Thấy. Ngài phán, “Ví bằng Ta không làm những việc của Cha Ta, thì đừng tin.” Ngài đối diện với mọi sự được nói về Ngài trong Kinh Thánh, thậm chí đến sự chết, chôn, sự sống lại của Ngài; sự đóng đinh vào thập giá của Ngài, sự giáng sinh của Ngài, tất cả. Và trong công việc của Ngài, Ngài đã đáp ứng sự mô tả về Người Trông Thấy, là Con Người.

⁸⁹ Vậy thì Ngài được bày tỏ qua các thời đại hội thánh, nào hãy xem, qua các thời đại hội thánh, như Con của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Thần, Thánh Linh, Ngài đã bày tỏ chính Ngài trong các thời đại hội thánh như, trong hội chúng, như Thánh Linh ở giữa vòng dân sự.

⁹⁰ Chúng ta thấy, trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, thời đại hội thánh cuối cùng, Ngài bị đê ra ngoài hội thánh. Không một hội thánh nào đặt Chúa bên ngoài, trong bất cứ thời đại nào, ngoại trừ Thời đại Lao-đi-xê. “Bởi vì, họ nói rằng, ‘Ta giàu có rồi và không cần chi nữa.’ Và không biết rằng mình khổ sở, nghèo ngặt, lỏa lồ, và đui mù, mà không biết điều đó.” Ngài bị đuổi ra khỏi thời đại hội thánh đó.

⁹¹ Và rồi, theo Lu-ca chương 17, Ngài phán, “Như đã xảy ra trong thời Sô-dôm thể nào, khi Con Người đến cũng thể ấy.” Vậy thì, Ngài đã đọc Sáng-thể ký giống như chúng ta đọc. Để ý, ở Sô-dôm, những gì đã xảy ra. Điều gì đã xảy ra tại Sô-dôm? Áp-ra-ham...

⁹² Luôn luôn có ba hạng người tồn tại. Đó là Áp-ra-ham, người được chọn và được gọi ra, bên ngoài chính thành Sô-đôm. Đó là Lót, thuộc viên giáo hội, hay người thuộc giáo phái, dưới đó; ông đã trở nên một phần của thể gian đó, bởi ông là thị trưởng của thành ấy, ông ngồi ngay cổng thành; ông là quan án, là thị trưởng. Và đó là Sô-đôm, chính nó.

⁹³ Bấy giờ, vào lúc chiều tối, hay giữa ngày, khi Áp-ra-ham ngồi dưới cây dê bộp, ba Thiên sứ hiện đến với ông. Hai người trong họ đi xuống thành Sô-đôm, để rao giảng Phúc âm và cổ kêu gọi dân thành ra khỏi. Họ không muốn làm điều đó; họ bị làm lạc. Chỉ có, Lót, và vợ ông, cùng hai con gái, ra khỏi thành. Và vợ ông đã bị hóa thành trụ muối.

⁹⁴ Nhưng Đấng mà ở lại trò chuyện với Áp-ra-ham, mà Áp-ra-ham đã gọi, “Ê-lô-him, Đấng Toàn Năng.” Sáng thế ký 1, “Đức Chúa Trời! Ban đầu, Đức Chúa Trời,” Ê-lô-him, Đấng—Đấng đầy đủ mọi sự, Đấng tự hữu. Áp-ra-ham gọi Ngài là, “Ê-lô-him.” Ngài ngồi xuống và ăn với Áp-ra-ham; Ngài uống; Ngài ở trong một thân xác con người. Và hãy xem dấu hiệu mà Ngài ban cho Áp-ra-ham.

⁹⁵ Bấy giờ, họ đang mong đợi một đứa con, đứa con lời hứa, là Y-sác. Hai mươi lăm năm, một chặng đường dài, họ đã trông mong nó, nhưng rồi họ cũng đến cuối của cuộc hành trình. Đức Chúa Trời đã hiện ra qua nhiều hình thức, như Ngài đã hiện ra qua các thời đại hội thánh, trong những Ánh sáng, vân vân, như khi Ngài phán với Áp-ra-ham, bằng những tiếng nói. Nhưng ngay trước khi đứa con lời hứa đến...Bây giờ chúng ta đã đi qua điều đó, và anh em biết tôi chỉ sơ lược thôi, để đem điều này đến với anh em. Rằng, Ngài đã thay đổi thân thể của Áp-ra-ham và Sa-ra, lập tức sau đó, để họ có thể nhận lãnh đứa con.

⁹⁶ Để ý, dấu hiệu cuối cùng mà họ nhận được, trước khi đứa con ra đời, đó là Giê-hô-va trò chuyện với họ trong hình thể của một con người. Và cách mà họ biết được đây là Giê-hô-va, vì Ngài phán rằng, “Hỡi Áp-ra-ham,” chứ không phải Áp-ram. Chỉ vài ngày trước đó, Đức Chúa Trời đã đổi tên của ông. “Vợ người, Sa-ra ở đâu?” Không phải S-a-r-a-i; nhưng là S-a-r-a, có nghĩa là “công chúa.”

Và Áp-ra-ham thưa, “Nàng ở trong trại, đằng sau Chúa.”

⁹⁷ Và Ngài phán, “Ta,” đó là một đại từ nhân xưng, “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo như lời hứa của Ta. Theo kỳ định, hai mươi tám ngày sau, điều gì đó đó xảy ra với Sa-ra.”

⁹⁸ Còn Sa-ra, ở trong trại, nàng cười thầm, và nói trong lòng mình rằng, “Điều này nghĩa là làm sao, già như tôi thế này; để còn được điều vui thú đó với chúa tôi sao, Áp-ra-ham, người cũng đã già rồi,?”

⁹⁹ Và Thiên sứ, hay, Người đó phán, “Sao Sa-ra nói điều đó trong lòng?” Trong trại ở đằng sau Ngài! “Tại sao nàng nói những sự này không thể xảy ra?” Hiểu không? Một Người trong thân xác con người, như một vị tiên tri, tuy nhiên Đó là Ê-lô-him đọc được ý nghĩ trong lòng của Sa-ra, ở đằng sau Ngài.

¹⁰⁰ Và Chúa Jêsus phán, “Việc đã xảy đến trong đời Lót, thì cũng xảy đến trong kỳ cuối cùng của thế gian, khi Con Người sẽ được bày tỏ,” không phải Con của Chúa Trời, “khi Con Người sẽ được bày tỏ.”

¹⁰¹ Đã không có điều ấy suốt thời đại. Thấy sự liên tục hoàn hảo của Kinh Thánh không? Ở đây chúng ta sống trong điều đó. Những điều mầu nhiệm: ngay cả phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, khác xa với ý tưởng Một Ngôi; và những điều khác, cách mà Chúa Thánh Linh vận hành vào bên trong và bày tỏ điều đó hoàn hảo như thế nào; và phép Báp-têm thật của Thánh Linh, Dấu hiệu, và mọi sự, và đặt để nó; cách mà Ngài đã đặt để mỗi nhà cải chánh và mọi sự, thật chính xác. Và, xem đây, ngay trước mắt chúng ta, và không phải ở một góc độ nào. Điều đó được cả thế giới biết đến. Chúa Jêsus, Con của Đức Chúa Trời, bày tỏ chính Ngài bằng Kinh Thánh, làm cho lời Kinh Thánh đó (mà đã được định trước cho thời đại này, giống như đã xảy ra thời đó, và tất cả các thời *khác*) sống động. Và hãy tin Nó, là chứng cứ của Thánh Linh.

¹⁰² Sự công bình, các bạn không thể tuyên bố rằng chỉ “đi nhà thờ” là chứng cứ của Thánh Linh được. Nếu vậy, thì người Pha-ri-si đã có Nó rồi. Hiểu không? Các bạn không thể tuyên bố “lắc mình hay nhảy” là...Nếu vậy, thì những người ngoại giáo cũng có

Nó. Nếu các bạn nói “nói tiếng lạ,” thì ma—ma quỷ nào mà không nói tiếng lạ? Hãy nói cho tôi một việc.

Anh Jackson ngồi ở đây vì châu Phi, từ châu Phi, anh có thể kể cho các bạn nghe về điều đó. Tôi đã ở trong các trại của thổ dân da đỏ Anh-diêng ở đây, thấy những thuật sĩ và đồng bóng tự chém mình, và máu tuôn ra lai láng, rồi họ nói tiếng lạ; và—và có thuật sĩ khác thông giải, và thấy họ đặt bút xuống viết ra tiếng lạ. Vậy đó không phải là Thánh Linh. Nhưng nếu nó...

¹⁰³ Bằng cơ thật là gì? Chúa Jêsus phán, “Điều mà các người tin rằng Ta là Đấng ấy.” Và Ngài là Lời.

¹⁰⁴ Tại sao họ không hiểu điều Đó? Tại sao các người Do-thái không hiểu được Nó? Họ là những con người công bình; họ là những người tốt; họ là những người thánh khiết, và có tất cả các loại người; nhưng, với những người mà được định trước để nghe Lời!

¹⁰⁵ “Và làm sao các bạn biết được đó có phải là Lời không? Mỗi người đều nói điều này.”

¹⁰⁶ Đó là lời hứa của Kinh Thánh được chứng thực của thời đại đó, các bạn đây, rồi các bạn sẽ trở về với nơi mà Thánh Linh đang hiện hữu. Hãy xem âm thanh của tiếng Kèn đó trong vài phút, xem Nó tuyên bố điều gì. Tiếng Kèn, Kèn Phúc âm, thấy ai có thể nghe được Nó. Hãy nhớ, trong thời đó thì những người ở trong thành không thể ra ngoài thành vào ngày lễ hân hỉ. Không, thưa quý vị. Họ phải ở trong thành; họ ở lại đó. Nó chấm dứt; họ là những người làm nô lệ suốt quãng đời còn lại của mình, và phải bị đóng dấu. Bây giờ như chúng ta thấy tất cả các khuôn mẫu này, để ý.

¹⁰⁷ Bây giờ, những phân đoạn này, Ma-la-chi 4, và tất cả điều này, và Hê-bơ-rơ 13:8, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” Ngài vẫn mãi mãi là Lời, Lời đó được bày tỏ ra. Đó chính xác là những gì Ngài đã tuyên bố qua các tiên tri. *Tiên tri* ở đây không chỉ có nghĩa là “người thấy trước hoặc nói trước;” nó có nghĩa là “người bày tỏ về Lời đã được chép ra.” Trong đời sống của chính người đó, công việc của chính người đó, bày tỏ và minh chứng về Lời của thời kỳ

đó; giống như Nô-ê dựng con tàu; Môi-se đi xuống dưới đó; bắt kẻ cái gì đi nữa; và bất cứ lời hứa nào, Lời được hứa dành cho thời đại đó.

¹⁰⁸ Bây giờ chúng ta biết rằng Ngài ở với chúng ta. Chúng ta tin điều đó. Các bạn thấy Lời Ngài đã biểu lộ, bằng hình ảnh, bằng Thánh Kinh, bằng những lời tuyên bố trên Trời, trên đất, mọi thứ khác mà Ngài đã phán. Không một lần sai lạc. Tôi yêu cầu bất cứ ai chỉ cho tôi, từ những miền khác nhau của đất nước, hay trên khắp thế giới, các—các bạn buộc phải viết và nói cho tôi biết, chỗ nào nó từng sai trật một lần. Hoàn hảo, từng từ một, này, đó là một lời hứa.

¹⁰⁹ Tại sao Ngài xuất hiện trong thời kỳ cuối cùng này? Nếu các bạn quay trở lại, và các bạn là những người nghe băng ghi âm, với *Cây Nàng Dâu*, và đưa ra Đấng Christ đã ở đâu, Cây đó đã ở giữa vườn Ê-đen. A-đam thứ nhất bị sa ngã; và A-đam thứ Hai này phải bị đóng đinh vì tội lỗi. Họ đã treo Ngài lên cây thập giá Rô-ma, và từ đó rút ra...ra Cây Nàng Dâu mà Ngài đã hứa, mà chúng ta thấy trong lời Kinh Thánh, lúc này, để có được Nàng Dâu.

¹¹⁰ Giống như kim tự tháp, cách nó đến trong thiếu số mọi lúc, từ bề rộng lớn; nó đã trải qua từ thời Luther, Wesley, Ngũ tuần, và rồi hòn đá trên đỉnh tháp của nó được mài rất sáng, mỗi viên đá trong những hòn đá ấy đều rất hoàn hảo được gắn lại với nhau. Và chúng ta không biết họ đã làm nó bằng cách nào, nhưng nó được gắn với nhau rất hoàn hảo trong kim tự tháp đó! Và chúng ta không phải đang dạy về kim tự tháp lúc này, chúng ta chỉ...

¹¹¹ Hê-nóc và họ đã xây dựng nó, nhiều năm trước, và nó đã trở thành một biểu tượng. Giống như mặt trời mọc và lặn; giống như cây cối rụng—rụng lá, rồi mọc lại những lá mới; như loài cá, và loài gia súc, và mọi thứ khác tượng trưng cho điều đó. Kim tự tháp ấy đứng như một biểu tượng.

¹¹² Đi vào phòng của nhà tiên tri và xem bảy bậc thang. Ở đâu—ở đâu người lính gác đương đầu với thách thức để đưa người mới đến vào diện kiến hoàng đế? Tại cái bậc thang cao nhất; là trong bậc thứ bảy. Ở đó cho thấy rằng chúng ta phải đến lại với cùng một Thánh Linh mà đã ở trên Giăng; ông đã giới thiệu về

Đấng Mê-si. Ông là người lớn hơn hết trong các tiên tri thời đó; ông đã giới thiệu Nó. Và chúng phải đi đến một nơi, lần nữa, đến với điều gì đó mà sẽ giới thiệu Đấng Mê-si.

¹¹³ Và cách mà Đấng Mê-si...những người tin nơi Ngài biết điều đó trừ phi họ thường xuyên ở trong Lời, để biết Ngài là thể nào! Đa-ni-ên đã nói, “Những người khôn ngoan sẽ biết; còn những kẻ ngu dại, sẽ không biết. Họ sẽ biết Đức Chúa Trời của họ.” Vậy thì, bây giờ, cách mà Ngài sẽ hiện ra trong những ngày sau rốt, là để đem con người trở về với Lời, để Nàng Dâu sẽ nhận biết Chồng Nàng, biết Người Bạn đời của Nàng, là Lời được bày tỏ. Đó là lý do điều này lại phải xảy ra.

¹¹⁴ Không phải nó đến trong những người cải chánh tôn giáo; không phải trong Luther, Wesley, và—và những người Ngũ tuần, và những người ấy. Kinh Thánh nói không phải.

¹¹⁵ Nhưng nó sẽ đến. Đó là lời hứa của Ngài cho thời đại này. Chúng ta hiện đang sống trong thời đại mà sự Tái lâm của Ngài sẽ đến. Nàng phải được công nhận trong Ngài. Bất cứ người nữ nào phải được chồng mình công nhận, vì cả hai trở nên một. Và Nàng Dâu của Đấng Christ phải được công nhận với Ngài, vì cả hai là Một; và Ngài là Lời, không phải là giáo phái. Lời! Chúng ta là con cái của Sự Sáng, và Sự Sáng là Lời mà được làm nên Sự Sáng cho thời đại này. Làm sao chúng ta biết được Sự Sáng đó trừ khi Nó đến từ Lời? Được rồi. Lời đã trở nên xác thịt là Sự Sáng của thời đại; khi bạn thấy Nó, và Kinh Thánh đã nói vậy.

¹¹⁶ Người ta nhìn vào Chúa Jê-sus ở đó, và nói, “Ồ, Người này, Người ấy là Ai? Tại sao, Người ấy được sanh ra, là con hoang ở dưới đây. Sao, cha và mẹ của Người ấy là *thế này, thế nọ*, và *thế kia*, và tất cả điều này ở đó.” Nhưng họ không biết Ngài. Nếu họ biết lời Kinh Thánh, thì chắc chắn họ đã biết Ngài. Ngài phán vậy.

Họ nói, “Chúng tôi là môn đồ của Môi-se!”

¹¹⁷ Ngài phán, “Nếu các ngươi biết Môi-se, thì các ngươi ắt biết Ta, vì Môi-se đã chép về Ta vậy.” Và họ vẫn quá mù không nhìn thấy điều Đó!

¹¹⁸ Thấy thấp hèn thể nào không? Hãy tránh xa những triết lý, những giáo phái, giáo điều, cùng mọi thứ vô ích. Đức Chúa Trời

đã di chuyển vào ngay trong xác thịt, trong hình thể của một Người, một Đấng Cứu Chuộc Thân Nhất trong vòng Bà Con.

119 Nàng phải được nhận diện với Ngài. Chúng ta được mời làm con cái của Sự Sáng, hầu cho chúng ta bước đi trong Sự Sáng.

120 Tôi nhớ lại hồi tôi còn ở Kentucky, cách đây không lâu, tôi có một buổi nhóm. Ở bên ngoài, sau khi tôi ra khỏi nhà thờ, có một cụ già đứng, với chiếc đèn lồng trong tay. Ông thuộc một giáo hội không tin vào sự chữa lành bằng phép lạ, và đại loại như vậy. Ông ta nói, “Tôi—tôi khác với anh, Anh Branham à.”

Tôi đáp lại, “À, ông có quyền làm điều đó.”

121 Ông nói, “Anh biết đấy, tôi sẽ không chấp nhận bất cứ điều gì trừ khi tôi thấy nó. Tôi thấy nó, thật rõ ràng.”

122 Tôi nói, “Thế thì ông từng đã thấy được Đức Chúa Trời, thật rõ ràng, đang đứng trước ông chưa?” Dĩ nhiên, ông ta không tin vào các sự hiện thấy và các sự việc.

Ông ấy nói, “Không.”

123 “Ồ,” tôi nói, “thế thì ông không phải là một tín hữu, thưa ông. Tôi không thể nói chuyện với ông được. Hiếu không? Hiếu không? Chúng tôi thấy những gì Đức Chúa Trời đã hứa và nắm chặt lấy điều Đó.”

124 Ông ấy nói, “Làm thế nào anh có thể miêu tả được điều đó?” Tôi nói...Ông ấy nói, “Hãy đến, đi về nhà với tôi và nói chuyện tối nay.”

Tôi nói, “Tôi không thể; như thế. Ông sống ở đâu?”

Ông ấy nói, “Anh đi qua khỏi ngọn núi này ở đây.”

125 Tôi nói, “Ông đi đến đó bằng cách nào vậy? Ông không nhìn thấy ngôi nhà của ông mà.” Ừ-m. Ừ-m. Vâng. Vâng.

Ông ấy nói, “À, có một lối mòn chạy qua ngọn đồi.”

Tôi nói, “Ông không thấy được con đường mòn mà.” Ừ-m.

Ông ấy nói, “Ồ, tôi có đèn lồng đây.”

126 Tôi nói, “Chiếc đèn lồng này sẽ không đủ chiếu sáng đến tận ngôi nhà ông được.Ồ, không. Nhưng mà con đường mòn đó sẽ

dẫn đến ngôi nhà. Nhưng chiếc đèn lồng đó sẽ chỉ soi sáng bước đi từng bước một.”

¹²⁷ Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng của Chúa, Sự Sáng đẹp đẽ; trong mỗi bước đi, Chúa ôi, hãy đến gần hơn với Ngài. Vâng. Hỡi con cái của Sự Sáng, hãy nhận lấy Lời Ngài, cứ bước đi và chăm xem sự bày tỏ rõ ràng hơn. Đừng lìa khỏi Nó, cho dù mọi người khác có nói gì đi nữa. Hãy ở lại ngay trong Đó và cứ bước đi với Nó, chờ xem Nó mở ra và bày tỏ chính Nó. Lời là Hạt giống; hạt giống trong loại đất tốt sẽ sanh ra loại của nó.

¹²⁸ Để ý Khải huyền 10:1 đến 7, tất cả sự màu nhiệm đều được tỏ ra cho Nàng Dâu, bởi sứ giả của Hội thánh Lao-đi-xê. Ai đã có Bản dịch Kinh Thánh Hiệu chỉnh này? Nếu có, thì các bạn để ý ở đây chỗ mà nói, “thiên sứ,” nó ở trong dấu ngoặc nói, “chìm phụng hoàng.” Hiểu không? Ừm. Ừm. Hiểu không? Sứ giả cho—cho Hội thánh Lao-đi-xê, đấy, Khải huyền 10:1 đến 7.

¹²⁹ Và ông nói rằng đây...trong ngày đó ông thấy Ngài giáng xuống, và ông ăn lấy quyển sách nhỏ. Và có... “Ngài đặt một chân trên đất, và một chân trên biển, và chỉ Đấng hằng sống đời đời, mà thề, rằng, “Thì giờ sẽ không còn nữa.” Và khi Ngài làm điều đó, thì Bảy tiếng Sấm vang dậy. Và khi Bảy tiếng Sấm nổi lên, Giảng nói ông định chép. Và Ngài phán, “Đừng chép điều Đó.” Ừm. Hiểu không? Và ông đã đóng Nó lại.

¹³⁰ Bây giờ, người nào đó nói rằng, “Ồ, Bảy Ấn đó, thế thì, Anh Branham ơi, điều đó sẽ được bày tỏ trong những ngày sau rốt, sự màu nhiệm lớn nào đó cách mà chúng ta đến gần Chúa hơn phải không?” Không, thưa quý vị, không thể thế được.

¹³¹ “Hễ ai bớt một Lời trong Kinh Thánh này, hay thêm một lời vào Nó, phần của người đó sẽ bị lấy đi, khỏi Sách Sự Sống.” Điều đó là gì, là một sự khải thị về điều gì đó bị bỏ sót ở lại đó, để mang đến. Nó đã được chép ra ở Đây rồi. Nó ở trong Đây. Nó phải bày tỏ những gì đã được chép rồi. Hiểu không? Bởi vì, bạn không thể thêm một lời gì vào Nó, hay bớt Lời khỏi Nó.

¹³² Chương đầu tiên của sách Khải-...của—của Kinh Thánh, ban đầu, Sáng thế ký. Một người nữ không phải là không tin Lời, nhưng nàng chỉ suy diễn nhầm, để cho Sa-tan giải thích sai trật với nàng,

một từ thôi, là từ “chắc chắn.” Thấy không? Và rồi, từ đó, đã gây ra mọi rắc rối này. Và đó là Đức Chúa Trời phán, Lời Chúa.

¹³³ Và trong chương cuối cùng của Khải huyền, chính Chúa Jêsus, cũng chính là Đức Chúa Trời, đã phán, “Hễ ai bớt một Lời, hay thêm một lời vào Nó.”

¹³⁴ Đây là sự mặc khải hoàn toàn của Đức Chúa Jêsus Christ. [Anh Branham vỗ nhẹ vào cuốn Kinh Thánh của mình—Bt.] Và Bảy Ấn có những sự mâu nhiệm được che giấu, về tất cả những gì Nó có; và được cho rằng Nó sẽ được mở ra trong ngày sau rốt, tức là vào thời đại Lao-đi-xê, ở kỳ cuối cùng. Cảm tạ Chúa! Điều đó hoàn tất Sứ điệp cho Hội thánh. Điều đó làm trọn Nó. Khi họ nhìn lại và thấy những gì đã xảy ra, và thấy nơi nó được mang đến, để làm trọn điều Đó, thời đại Hội thánh.

¹³⁵ Bây giờ để ý các tiếng kèn mà chúng ta đang nói về, thì đồng thanh cất lên cùng nhau vì một lễ, vì chiến tranh, vì một người, ngày thiêng liêng nào đó, hay điều gì giống như thế. Để ý. Anh em nói, “Cho một người à?” Vâng. Hay, trong năm hân hỉ, thông báo đến sự tự do, khi mà họ có thể quay trở lại; vậy thì, chúng ta có thể dành trọn một buổi sáng vào chỉ một điều đó. Nhưng, bây giờ, bước sang những tiếng kèn. Các bạn đã nắm được bối cảnh lúc này, của các Ấn và Hội thánh rồi, giờ này chúng ta sẽ đi vào tiếng kèn. Tiếng kèn vang lên, và tiếng kèn có nghĩa là chiến tranh, hay trong ngày lễ hội. Hay, điều đó có nghĩa, là, “một sự tập hợp của dân sự,” qua *tiếng kèn*.

¹³⁶ Phao-lô nói, “Lại nếu kèn trời tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận, hay cho hòa bình, hoặc bất cứ điều gì?” Ai biết? Các bạn phải phân biệt được từng âm điệu khác nhau của tiếng kèn.

¹³⁷ Vì vậy, khi tiếng kèn trời lên, chúng ta thấy điều gì đó xảy ra trên đất ngày hôm nay. Có một nan đề lớn ở nơi nào đó. Mọi người biết điều đó. Mọi người trở nên rối loạn thần kinh. Cả thế giới là một thế giới loạn thần kinh, và chúng ta biết có điều gì đó sai trật. Lầu Năm Góc, mọi nơi, chúng ta biết có điều gì đó sai trật.

¹³⁸ Bây giờ, cách duy nhất các bạn sẽ biết tiếng kèn đó vang lên là điều gì, là nhìn vào trên Bản Nhạc nói gì. Chỉ thế thôi. Đó là bản giao hưởng vĩ đại, đấy, và đánh.

¹³⁹ Như, *Peter và Bầy Sói*, đấy, khi anh em...nếu...Và người—người sáng tác đã viết sách, thì đạo diễn phải ở trong cùng tinh thần như người sáng tác kia. Nếu không, thì anh ta sẽ đánh sai, và rồi toàn bộ là sai lạc.

¹⁴⁰ Đó là nan đề ngày hôm nay. Chúng ta có quá nhiều đạo diễn trong...không cùng Linh với Nhà Soạn Nhạc. Họ nói, “Giáo phái, ồ, chúng ta tin điều này.”

¹⁴¹ Cho dù anh em nói gì đi nữa, Kinh Thánh thì đúng. Hãy đánh nhịp đúng theo Bản Nhạc ở ngay trước chúng ta đây, thì bản giao hưởng tuyệt vời của hành động vĩ đại của Đức Chúa Trời mới chơi thật đúng, rồi chúng ta có thể thấy được thời đại và chỗ chúng ta đang đứng là đâu.

¹⁴² Bây giờ chú ý, tiếng kèn là để triệu tập dân chúng lại với nhau, nhóm chính họ lại với nhau vì điều gì đó. Đôi khi nó loan báo một người quan trọng.

¹⁴³ Giống như với Giô-sép, họ thổi kèn lên, và Giô-sép xuất hiện; là một—một biểu tượng về “Tiếng Kèn Lớn” mà chúng ta nói về, và đi đến một lát nữa, trong Ê-sai. Nói rằng, “Khi Tiếng Kèn Lớn thổi lên, khi cờ hiệu sẽ được giơ cao, lên ở đó; và rồi sẽ đến lúc khi Tiếng Kèn Lớn sẽ được vang lên, và mọi dân tộc sẽ tập hợp lại đến Giê-ru-sa-lem.” Đó là khi Thiên hi niên bắt đầu; tiếng Kèn Lớn.

¹⁴⁴ Bây giờ, sự kêu gọi này, của lễ thổi kèn, có điều gì đó xảy đến. Để ý Khải huyền chương 8:7, nếu các bạn muốn viết ra. Chúng ta để ý tiếng Kèn thứ Nhất thổi lên, thì có mưa đá, huyết, lửa, quăng xuống trên đất; hoàn toàn chính xác với Xuất Ê-díp-tô ký, khi Chúa gọi dân sự của Ngài ra, về sự xuất hành.

¹⁴⁵ Vậy thì, lý do mà Bầy Tiếng Kèn này không được áp dụng với Hội thánh này và thời đại này, là bởi vì nó chỉ dành riêng cho dân Y-sơ-ra-ên. Đó là sự kêu gọi, tập hợp dân sự. Và bây giờ chỉ có một sự quan trọng ở đây mà tôi muốn các bạn suy gẫm, trong vài phút, là ở chỗ các bạn sẽ thấy tại sao điều này không được áp dụng với thời đại này mà chúng ta đang sống; Bầy Tiếng Kèn.

¹⁴⁶ Tôi biết có nhiều người không tán thành với điều đó, nhưng tôi biết chính là điều này. Tôi biết điều đó. Không phải vì tôi đang

nói các bạn đang nói điều đó; mà bởi vì, tôi không lấy điều đó từ chính tôi. Ý của—của tôi không phải là ý riêng tôi. Mà Nó là những gì được phán bảo với tôi, nếu Nó sai, thì nó sai. Nhưng tôi không nói ra suy nghĩ của riêng mình, tôi đang nói những gì mà Đấng nào khác đã nói. Đấng nào khác ấy chính là Đức Chúa Trời phán bảo với chúng ta và đã làm tất cả những điều này mà Ngài đã làm, và đã hiện ra, đấy, vì vậy mà tôi biết điều đó là đúng.

147 Sự—sự tập trung của dân Y-sơ-ra-ên là những tiếng Kèn. Những tiếng Kèn đó là để triệu tập dân Y-sơ-ra-ên. Để ý, chính tiếng Kèn thứ Nhất trỗi lên; thì máu, lửa, mưa đá, và mọi thứ, quăng xuống mặt đất. Hiểu không? Ngài đang làm gì vậy? Dem dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ai-cập thuộc linh, đấy, trở về quê nhà mình.

148 Bây giờ xin để tôi nói điều này ngay ở đây, rằng, mỗi tiếng Kèn được thổi, thổi dưới Ấn thứ Sáu. Chúng ta sẽ đi vào điều đó trong vài phút, chỗ mà chúng ta hiểu được Ấn ấy ở đó. Tất cả các tiếng Kèn được trỗi lên dưới Ấn thứ Sáu.

149 Bởi vì, Ấn thứ Bảy, có sự yên lặng. “Không ai biết được; đó là phút nào hay giờ nào Đấng Christ sẽ đến,” như Ngài đã tỏ điều đó cho chúng ta.

150 Nhưng mỗi tiếng Kèn vang lên dưới Ấn thứ Sáu, dưới sự bắt bớ người Do-thái. Hãy để ý, Khải huyền lúc này, chương thứ 8, và bắt đầu từ câu thứ 7. Tất cả là việc gọi ra dân Y-sơ-ra-ên, thuộc thể, ở Ai-cập; bây giờ đó là sự gọi ra dân Y-sơ-ra-ên, về mặt thuộc linh. Ngài làm cho họ sẵn sàng để đến với lễ Chuộc tội.

151 Để ý, lễ thổi kèn là trước tiên, mà còn là lễ ngũ tuần. Sau đó năm mươi ngày, là lễ chuộc tội. Lễ chuộc tội, đọc ở đây. Chúng ta sẽ, có lẽ, nếu có thời gian, chúng ta sẽ nhắc tới nó và đọc cho anh chị em từ trong Kinh Thánh, ở đây trong Lê-vi ký 12, lúc này, hay đúng hơn là, Lê-vi ký 23, và Lê-vi-ký 16. Chúng ta thấy trước tiên là lễ—lễ thổi kèn. Rồi đến lễ chuộc tội và...sau đó là lễ ngũ tuần, vậy thì chúng ta thấy...Lễ chuộc tội theo sau lễ thổi kèn.

152 Bây giờ để ý, một khi tiếng Kèn thổi lên, đó là nhóm hiệp cả dân sự lại. Bây giờ, tiếng Kèn thứ Nhất đã thổi, thì có mưa đá, huyết, lửa, phun xuống trên mặt đất, hoàn toàn chính xác như

đã xảy ra ở Ai-cập, là để kêu gọi dân sự sẵn sàng cho Ngày Chuộc tội. Hiểu không? Họ đã bác bỏ sự Chuộc tội thật. Và những năm này bị kéo dài ra ở đây, là năm của lễ ngũ tuần. Thấy không? Bây giờ âm thanh của tiếng kèn vẫn còn vang đến cho dân Do-thái.

153 Đây là sự gọi ra của Hội thánh. Hãy xem thật kỹ. Bây giờ, mà, sau đó, Ngài đưa họ vào miền đất hứa; mà Ngài sẽ thực hiện điều giống như vậy, mà trong đó, trong biểu tượng, Ngài đem Hội thánh tới miền đất hứa.

154 Nên nhớ, mọi tiếng Kèn vang lên dưới Ấn thứ Sáu, chỉ khi đó thì nó vang lên.

155 Để ý lúc này, chính xác, tính liên tục của Kinh Thánh, hoàn toàn giống nhau. Dưới tiếng Kèn thứ Bảy, là dành cho dân Y-sơ-ra-ên giống như Ấn thứ Bảy đối với Hội thánh. Chúng ta thấy, dưới Ấn thứ Bảy, đó là khi các linh hồn này ở dưới bàn thờ tại đó, được nhận lấy áo dài...Họ được ban cho chiếc áo dài, không phải họ kiếm chúng, bởi vì họ đã ở trong sự miễn trừ khi Đức Chúa Trời vẫn đang giải quyết bằng ân điển với các dân Ngoại, không phải với dân Do-thái. Y-sơ-ra-ên được cứu như một tuyến dân. Đức Chúa Trời giải quyết với Y-sơ-ra-ên như một dân. Dân Ngoại là “một dân cho Danh Ngài,” không phải là dân được Chúa chọn cho Danh Ngài. Là Y-sơ-ra-ên!

156 Và khi Hitler và người của ông khủng bố dân Do-thái, và họ đã làm những điều mà trước đây họ đã từng làm dưới điều đó; hãy xem, họ, Stalin, Hitler, và tất cả những nhà độc tài khác đã dấy lên. Nếu chúng ta có thì giờ, mà, để nhắc lại điều đó với một số người mới đến, nhưng chúng ta đã đi qua. Dưới cùng thời đại ấy, mà đã xảy ra ở nước Đức và—và ở các quốc gia khác, dân Do-thái bị tàn lạc trên khắp đất. Nhưng đã có dấy lên, trong hai mươi năm qua, một sự khủng bố gay gắt chống lại người Do-thái.

157 Tôi đã từng ở tại những nơi xưa chốn cũ đó mà người ta đã đốt thân thể của họ, hỏa táng, và dùng...dùng tàn tro của họ để bón phân cho đất, trẻ em Do-thái, phụ nữ, và mọi vật. Rồi họ cố chối bỏ điều đó; đem họ ra ngay và chỉ cho họ nơi mà điều đó đã được làm.

158 Đó là một sự khủng bố gay gắt chống lại Y-sơ-ra-ên, vì đã đến lúc Chúa kêu gọi dân này quay về với Đấng Cứu Chuộc lúc này. Họ vẫn còn ở dưới sự chuộc tội của con chiên xác thịt. Chiên Con thật của Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Chuộc, mà họ đã chối bỏ Nó, và Huyết đã đổ ra trên họ kể từ đó. Để ý, làm cho dân sự sẵn sàng! Thật tuyệt vời thay tiếng Kèn thứ Bảy và Ấn thứ Bảy thì, hoàn hảo với nhau, sự trừng phạt dân Do-thái đến hồi kết thúc.

159 Để ý, trong Khải huyền chương 9 câu 13, bây giờ để ý thật kỹ, dưới tiếng Kèn thứ Sáu. Khải huyền 9:13, dưới tiếng Kèn thứ Sáu, để ý, có hai trăm ngàn kỵ mã bị trói trên bờ sông Ơ-phơ-rát, được thả ra dưới tiếng Kèn thứ Sáu. Bây giờ đó không phải là hai trăm ngàn binh kỵ mã trên thế giới; nhưng đó là hai trăm ngàn lính kỵ. Hãy để ý điều đó. Tôi muốn các bạn ghi nhanh ý này, để có thể đọc nó.

160 Chúng không phải là những con ngựa bình thường. Chúng thở ra lửa, và chúng mặc giáp màu ngọc thạch anh, và—và chúng có đuôi. Và cuối đuôi của chúng thì giống như con rắn, đầu rắn ở cuối đuôi, có nọc độc. Hiểu không? Đó là những con ngựa thần, những tà linh, những ngựa chiến, mà đã bị trói buộc ở sông Ơ-phơ-rát suốt những năm này, là lũ ma quỷ siêu nhiên. Nó là gì? Để chế La-mã xưa kia đang được phục hồi; là sự bách hại đối với dân Do-thái. Chúng đã bị trói buộc suốt trong gần hai ngàn năm, tại sông Ơ-phơ-rát, không thể vào được trong miền đất hứa; một giáo phái tôn giáo cố sức để đến được bờ bên kia. Sông Ơ-phơ-rát, các bạn biết đó, chảy qua vườn Ê-đen. Nhưng chúng bị trói buộc ở đó, hai trăm ngàn con quỷ khủng bố.

161 Và để ý những gì xảy ra khi tiếng Kèn thứ Sáu trổi lên. Chúng được thả ra trên người Do-thái; sự khủng bố người Do-thái. Lực lượng ma quỷ siêu nhiên, gần hai ngàn năm, lúc ấy được thả ra bởi Stalin, Hitler, trên người Do-thái. Các bạn nói, “Ồ, đó không phải là Rô-ma.” Nó cũng đồng một linh ấy. Họ đã làm những điều giống như trước kia họ đã làm đối với Cơ-đốc nhân, trong thời đại Rô-ma ngoại giáo xưa. Bây giờ hãy xem dân Y-sơ-ra-ên xác thịt, và Hội thánh thuộc linh lúc này, như chúng ta phân rẽ nó ở đây. Thả ra trên người Do-thái.

¹⁶² Anh em nhớ, dưới Ấn thứ Sáu, cách mà mỗi người trong những kẻ tử vì đạo ấy, theo—theo Lời Chúa, nhận lấy áo dài. Nó được ban cho họ bởi ân điển, vì họ bị mù thuộc linh đến nỗi họ không thể nhìn thấy Phúc âm của mình, hầu cho dân này có thể được kêu gọi ra khỏi các dân Ngoại để trở thành Nàng—Nàng Dầu. Họ được ban cho những chiếc áo dài, Kinh Thánh nói ở đây, dưới tiếng Kèn đó. Dân Do-thái, là kẻ cực lực chống đối đạo Đấng Christ và mọi thứ; lý do họ làm như vậy, là bởi vì Kinh Thánh nói họ bị mù. Và họ bị mù vì anh em. Và Đức Chúa Trời công bình biết rằng họ chắc hẳn tin nhận Nó, nhưng họ đã bị làm cho mù vì cố anh em. Kinh Thánh nói vậy.

¹⁶³ Đó là đế chế Rô-ma, bị trói buộc ở đó bởi (điều gì?) các quyền lực giáo hội. Điều mà, Rô-ma, Rô-ma ngoại giáo trở thành Rô-ma giáo hoàng, và bị trói buộc ở đó trong các truyền thống của nó về Cơ-đốc nhân. Phần chủ thuyết của Cơ-đốc giáo, và—và những sự mê tín dị đoan của người Rô-ma kết hợp tất cả những điều này với nhau; sự thờ phụ nữ, và tất cả những thứ khác, các ngày lễ Giáng sinh, các ngày nghỉ lễ, những ngày thánh, và những cái khác. Nó bị trói buộc với truyền thống đó đến nỗi nó không thể buông ra được, vì nó đối nghịch với các nguyên tắc Cơ-đốc. Vẫn cùng linh không tin kính, ngoại giáo đó! Và linh đó thâm nhập vào trong các dân tộc trên thế giới, theo như lời tiên tri của Ê-xê-chi-ên và hết những người còn lại.

¹⁶⁴ Và chúng được thả ra trên người Do-thái, là những người không biết gì về Linh đó. Có những điều màu nhiệm của anh em mà bị che giấu dưới Ấn đó. Thấy không? Hãy để ý điều đó. Chúng ta đã đi qua điều đó. Và tôi sẽ cho các bạn thấy tiếng Kèn này ở đây, tiếng Kèn chót này, những gì xảy ra. Chúng đây. Những tiếng Kèn này được thả ra trên người Do-thái, (anh em hiểu không?) không phải trên dân Ngoại. Dân Ngoại, khi các Ấn được mở ra, không niêm phong nữa; thời gian chấm dứt; Hội thánh được kêu gọi.

¹⁶⁵ Anh em còn nhớ khái tượng ngày nọ không? Nhớ sự—...sự xem trước về điều đó? Bao nhiêu người nhớ, Chúa nhật tuần trước? Nó đến gần, thật chính xác thế nào. Chúng ta đã thấy nó, chính xác, thấy điều ô uế, bắn thủ đó đến, cái gọi là giáo hội, thô

tục hết sức. Và Nàng Dâu nhỏ bé đó, của mỗi nước, mỗi người trong họ ăn mặc giống như ở đất nước mà họ đến, bước đi thật hoàn hảo trước Chúa.

¹⁶⁶ Các bạn hãy chú ý, sẽ có lúc, lúc nào đó, khi mà họ sẽ nói, “Ô, tôi nghĩ Hội thánh chắc đã đi trước sự bách hại. Tôi nghĩ đã có sự Cất lên.”

“Nó đã qua rồi và các ngươi đã không biết.”

Đó là những gì Ngài nói về Giăng một lần nọ, anh em biết đấy.

¹⁶⁷ Họ nói, “Vậy sao, sao các tiên tri nói rằng...các thầy thông giáo, nói rằng Ê-li phải đến trước?”

¹⁶⁸ Ngài phán, “Người đã đến rồi.” Và ngay cả các môn đồ cũng không biết. “Họ đã đối xử với người theo ý muốn mình.”

¹⁶⁹ Sự Cất lên sẽ cùng cách ấy. Trong—trong một giờ...Ngài đã hứa làm điều đó. Ngài không hứa chỉ cho Ê-li thấy như vậy, nhưng Ngài hứa đem Nàng Dâu đi như thế. “Trong giờ mà người không nghĩ đến,” chỉ là một sự thay đổi, trong một khoảnh khắc của nháy mắt, được cất đi. Rồi bạn bị để lại, thì đó là lúc ấy!

¹⁷⁰ Hai ngàn năm qua, linh này qua người Rô-ma, giáo hội Rô-ma, không thể di chuyển. Nhưng cũng linh đó đến, đầu tiên, là tác động vào Mussolini ở Rô-ma, một nhà độc tài. Các bạn biết năm...

¹⁷¹ Bảy điều mà Chúa tỏ cho tôi, vào năm '33, sẽ ứng nghiệm. Năm trong bảy đó đã xảy rồi. Tiến sĩ Lee Vayle đang viết một cuốn sách về những điều đó lúc này. Hiểu không? Năm điều, một cách hoàn hảo, và chỉ còn hai điều nữa sẽ xảy ra. Ngài phán, “Nó sẽ xảy ra trước sự Tái lâm.” Chúng ta hiện đang ở ngay vào kỳ cuối cùng lúc này, và trông giống như điều thứ sáu đang đến gần. Hiểu không? Hoàn toàn, chính xác, ngay cả những cuộc chiến tranh và cách mà chúng sẽ diễn ra, chính xác vào thời điểm nào, và không một lần sai trật.

¹⁷² Hãy lắng nghe, thưa các bạn, chúng ta nên lập một bản thống kê hằng giờ. Các bạn không biết mình đang đứng ở đâu. Thật gần rồi!

¹⁷³ Nào, bây giờ người thả ra, trên, dưới Ấn thứ Sáu đó, hai trăm ngàn tà linh này, khởi đầu ở Rô-ma, nước Đức, Hitler. Và để ý qua Kinh Thánh, nơi mà họ tiếp nhận, không bao giờ...Họ nắm

quyền như những vị vua, nhưng không được đội vương miện. Một kẻ độc tài thì không thể trở thành một nhà vua được đội vương miện; chỉ được nắm quyền như một vua.

¹⁷⁴ Ô, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang vận hành qua tôi giờ này, anh em biết đấy, vừa mách bảo điều gì đó. Tôi không biết phải nói như thế nào, cũng không biết nói gì đây, có lẽ tốt hơn là tôi sẽ không nói.

¹⁷⁵ Để ý, hai ngàn-...hai trăm ngàn con quỷ đã được thả ra trên dân Do-thái, khi người ta đốt họ, đóng đinh họ trên thập hình. Người ta đưa bong bóng vào các tĩnh mạch của họ. Giết họ, cho đến chừng không còn một chút khí đốt nào nữa để giết họ. Và người ta bắn họ, cho tới khi không còn đạn để bắn. Và người—người ta đã làm đủ mọi cách có thể làm. Thiêu đốt thân thể họ, cùng mọi thứ; và treo các thi thể lên trên các rào chắn, kể cả trẻ em và tất cả, những con người vô tội. Bởi vì họ là dân Do-thái, họ đã bị làm cách ấy. Nhưng Đức Chúa Trời phán Ngài ban cho mỗi người trong họ một chiếc áo dài, họ không xứng đáng được như vậy; nhưng bởi ân điển của Ngài đã làm mù họ để chúng ta được thấy.

¹⁷⁶ Ấn thứ Bảy chưa mở ra, các bạn biết đấy. Đó là sự Tái lâm của Ngài.

¹⁷⁷ Vì vậy trong lúc họ còn ở dưới đó, nhưng, Ngài bày tỏ cho chúng ta thấy ở đây, trong sự thấy trước. Như Giảng, Ngài đã đem ông lên.

¹⁷⁸ Và một lần, đi bộ trên mặt biển, anh em biết; ông nói, “Còn người mà dựa trên ngực Ngài thì thế nào?”

¹⁷⁹ Ngài phán, “Điều đó can hệ gì với các người nếu người này vẫn cứ ở lại cho đến khi Ta đến?” Đấy, người không hề ở lại mãi như vậy, nhưng Ngài sẽ cất người lên và tỏ cho người thấy điều ấy, điều mà xảy ra cho đến lúc Ngài đến. Chỉ bày tỏ cho người, xem lại toàn bộ kế hoạch dành cho Giảng.

¹⁸⁰ Để ý, chúng ta thấy rằng quyền lực tự nhiên đó dưới ảnh hưởng tự nhiên, với một dân tộc thể huyết khí, Y-sơ-ra-ên, được thả ra ở đó. Và nó đã làm gì? Nó đã hành động và đi đến chiến tranh, và thật nó đã giết chết và bách hại.

Bây giờ bằng lãnh vực nghi thức giáo hội của nó! Tôi...là anh em...

¹⁸¹ Tôi hy vọng rằng Chúa mở con mắt thuộc linh của các bạn với điều này bây giờ. Bởi vì, tôi nhận thấy rằng điều này không chỉ được giảng ra cho hội thánh này ở đây. Bằng ghi âm này được truyền đi khắp thế giới. Và tôi không có ý làm tổn thương đến tình cảm bất cứ người nào, nhưng chỉ nói ra Lễ thật.

¹⁸² Vậy thì lãnh vực nghi thức giáo hội đã được hình thành, từ sự khôi phục tự nhiên của người Rô-ma ngoại giáo xưa kia, đến trên dân Do-thái đó, là một dân luôn là kẻ thù của họ. Sự tử, với những chiếc răng sắc và mọi thứ, nó đã giày đạp và tấn công con người. Rô-ma, luôn là kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời! Và nó đã được thả ra trong cùng linh, bởi các nhà độc tài của thế giới, bởi vì hệ thống tôn giáo vẫn đang còn nắm giữ. Bây giờ nó được thả ra.

¹⁸³ Nó đã làm gì? Trong “kẻ xảo trá,” như Ngài đã phán, nó đến như kẻ xu nịnh bợ đỡ. Và nó đã làm gì? Nó đang mang đến Hội đồng Giáo phẩm Tin Lành của các Giáo hội Thế giới, linh của những kẻ chống lại Đấng Christ trên cả hai, mang họ đi đến chỗ tàn sát lẫn nhau, giống như họ đã làm cho kẻ khác, trong thời giờ để kêu gọi Nàng Dâu. Bằng cách nào? Thả linh ấy ra trong linh giáo hội nghi thức. Buông thả dựa trên điều gì? Không phải trên các giáo phái; mà trên Nàng Dâu! Nhưng ở đây anh em sẽ nhận lấy điều đó, Nàng Dâu sẽ không đi xuyên suốt thời gian đó. Kinh Thánh nói không. Giáo hội sẽ đi qua, nhưng Nàng Dâu thì không. Anh em không thấy được sao? Quý Mục sư truyền đạo, anh em không thể thấy điều đó sao, thưa anh em?

¹⁸⁴ Anh em nói, “Hội thánh phải trải qua sự bắt bớ, vì—vì sự hoàn hảo của Nó.” Huyết của Chúa Jêsus Christ làm hoàn hảo Nàng Dâu.

¹⁸⁵ Người đàn ông chọn vợ thì không để nàng trải qua nhiều sự trừng phạt; người ấy cũng đã tìm thấy ân điển, với nàng rồi; nàng cũng tìm được ơn với người chồng. Người—người kết ước với nàng. Và, nếu có bất cứ điều gì, thì người sẽ luôn nắm lấy tay và gìn giữ nàng ở bất cứ nơi đâu. Ân điển của Ngài quá lớn lao trên họ.

¹⁸⁶ Và nó cũng sẽ ở trên Nàng Dâu như vậy, và nó cũng như vậy trên Nàng Dâu. Chúng ta những tạo vật không xứng đáng, đáng chết mất trong địa ngục, nhưng ân điển Ngài nắm giữ chúng ta qua điều đó. Hãy nhìn xem biết bao người bị hư mất và mù! Bao nhiêu, bao nhiêu tội nhân có trên thế gian này, thời đại mà tôi được cứu! Chúa đã cứu chuộc tôi vì một mục đích; và tôi được xác quyết, bởi ý chỉ của Ngài, để thực hiện mục đích đó. Tôi không quan tâm điều gì khác sẽ xảy đến; tôi muốn thực hiện điều đó.

¹⁸⁷ Trong thời đại khi tôi thấy tất cả các giáo hội, sự hào nhoáng vĩ đại của họ, “và giàu có, và không cần gì nữa,” họ nói; và thấy họ, đau khổ, bất hạnh, mù loà; rồi vỗ vai anh em, muốn anh em thỏa hiệp với họ. Tôi được sinh ra vì một mục đích, đó là lên án việc làm sai trái đó và kêu gọi ra khỏi. Tôi làm điều này.

¹⁸⁸ Hãy nhớ, khi Chúa Jêsus đến trong thế gian, không phải có một trăm người trong những người trên thế gian đã từng biết Ngài đã ở đây. Ngài đến để tìm nhóm người được chọn. Ngài phán, “Ví bằng Cha Ta không kéo đến thì chẳng có ai được đến cùng Ta. Và hết thấy kẻ nào Cha đã,” thời quá khứ, “ban cho Ta, họ sẽ đến. Họ sẽ biết điều đó. Họ sẽ nghe Nó.”

¹⁸⁹ Chú ý xem sự thả ra của linh giáo hội này. Bây giờ hai mươi năm sau, sau cuộc tranh chiến đó, chúng ta thấy rõ sự thả ra của linh giáo hội. Dưới điều gì? Ấn thứ Bảy; tiếng Kèn thứ Bảy với dân Do-thái.

¹⁹⁰ Hãy nhìn xem mặt trăng trở nên tối tăm. Dưới chỗ nào? Thấy nó vẽ ra, Con Người bị đẩy ra khỏi hội thánh.

¹⁹¹ Điều gì vậy? Gia nhập với nhóm giáo hội. Phong—phong trào thống nhất giáo hội, và với Hội đồng Giáo hội Thế giới, đã đẩy mọi người...Việc đó tiêu biểu cho điều gì? Tại sao, anh em phải từ bỏ mọi sự dạy dỗ phúc âm của mình và các sự khác. “Làm sao hai người có thể bước đi với nhau mà không đồng ý với nhau?” Họ không thể. Chúa Jêsus phán họ không thể. Và làm sao một giáo hội, Giám Lý và Báp-tít cùng song hành với nhau được? Làm sao Hội thánh của Đấng Christ bước đi với tín đồ Trưởng Lão được? Làm sao Công giáo bước đi với Tin Lành được? Làm sao Tin Lành có thể bước đi với Tin Lành được?

192 Nhưng Nàng Dâu có thể bước đi với Lời, là Đấng Christ. Điều đó hẳn phải nhất trí nhau. Không phải là hệ thống tư tưởng giáo hội; nhưng là Lời. Các bạn phải đồng ý với Lời, để bước đi với Lời. Chúa Jêsus phán vậy. Điều đó làm cho nó đúng.

193 Để ý, nó đây lúc này. Nó được thả ra, để kêu gọi tất cả chúng ta bằng những kẻ hờ nhỏ, “Ồ, được mà, không có gì khác biệt đâu, dù sao đi nữa.”

194 Đó là những gì Sa-tan đã nói với Ê-va, “Không có gì khác biệt đâu. Điều đó được thôi. Chắc chắn, Chúa là một Đức Chúa Trời nhân từ. Ngài yêu tất cả chúng ta.” Ngài không phải vậy.

195 Các bạn nghe rất nhiều về Đó là một Đức Chúa Trời tốt lành. Ngài là một Chúa Trời tốt lành, nhưng, để tốt lành, Ngài phải là công bình. Không có sự nhân từ nào mà không công bình. Không có sự công bình nào mà không có luật pháp, không có sự trừng trị, hình phạt. Vì vậy chúng ta đang ở trong thời đại đó, mà chúng ta đang sống.

196 Để ý, bây giờ nhanh lên, các lực lượng ma quỷ siêu nhiên. Rồi, dưới sự—dưới sự bảo trợ của Liên Hiệp quốc, liên kết các nhóm lại với nhau, phương Đông và phương Tây.

197 Giống như bàn chân phải và trái trong hình tượng mà Đa-ni-ên đã thấy, cách mà chúng không thể nhào trộn vào nhau được. Và cái từ Eisenhower, trong suốt thời gian ấy...*Eisenhower* có nghĩa là “sắt.” *Khrushchev* nghĩa là “đất sét.” Và ông ta đã kéo giày ra và đập nó [Anh Branham gõ lên bục giảng—Bt.] trên bàn ở...khi Hội Quốc liên, hay Liên...ở Liên Hiệp quốc. Khrushchev đã làm thế, quét bụi...Ồ, chào ôi! Thời đại mà chúng ta đang sống đây! Giáo hội và tình trạng của nó!

198 Nhưng, cảm ơn Chúa, Nàng Dâu bé nhỏ đã tự chuẩn bị sẵn sàng cho chính Nàng rồi. Không lâu đâu. Cứ chờ đợi. Sẽ không lâu đâu. Tôi không biết bao lâu, không biết khi nào; không ai biết điều đó. Nhưng chúng ta biết nó thật gần, lúc này.

199 Hãy xem giáo hội. Hãy xem điều đó, con người xác thịt, những gì nó đã làm cho dân Do-thái. Đó là một dân tộc giữ theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Cho dù có bao nhiêu giáo hội dấy lên, hay cái gì khác đi nữa, họ vẫn bị mù đối với Đấng Christ, và

giữ theo các luật pháp ấy. Và Đức Chúa Trời đã ban cho họ những chiếc áo dài, mỗi người trong họ, bởi vì họ đã đi đến chỗ tuận đạo. Hiểu không? Họ—họ...Họ đã bị mù vì lợi ích của chúng ta.

²⁰⁰ Ở đây bây giờ, Hội thánh, mà không biết điều gì khác ngoài Kinh Thánh. Bất kể là hệ thống thuộc về giáo hội, giáo phái, họ không biết gì về nó cả. Điều đó hoàn toàn xa lạ đối với họ. Họ biết có Chúa, và chỉ một mình Ngài mà thôi.

²⁰¹ Dân sự ngày hôm nay hơi giống như Phi-e-rơ và những người đã có, ở trên Núi Hóa Hình. Họ lấy hết lòng nhiệt thành khi họ đã nhìn thấy điều siêu nhiên xảy ra, và một người nói, “Chúng ta sẽ lập một hội thánh của— của các tiên tri, và một cái cho Môi-se.”

²⁰² Và đó cũng là cách mà nhiều người, những người Ngũ Tuần đã làm. Họ nói, “Chúng ta sẽ làm một hội thánh, Phúc âm Ngũ tuần; và một, hội thánh của Đức Chúa Trời; và một hội thánh, Một Ngôi,” và đại loại như vậy.

²⁰³ Nhưng trong khi họ đang nói, thì Đức Giê-hô-va kêu lớn, “Này là Con yêu dấu Ta,” Người là Lời, “hãy nghe Người!” Hiểu không? Ngài là Lời.

²⁰⁴ Thời đại mà chúng ta đang sống đây, các giáo sĩ giáo hội, thuộc về các linh khác hợp lại với nhau và đưa hết thầy họ đến một sự tàn sát lớn này, để rồi bị xoá bỏ. Điều đó đã được viết ra ở đây rồi, trong đất nước này bây giờ, để những nhà thờ này phải bị đóng cửa trừ khi anh em đến gia nhập vào với tổ chức đó. Nó là một sự kết hợp, nó là một sự tẩy chay, giống như dấu ấn của con thú.

²⁰⁵ Và bây giờ anh em đã biết con thú là gì, phải không? Đó là quyền lực. Và một quyền lực, quyền lực giáo hội, Chúa Jê-sus phán, “Nó sẽ rất gần gũi giống như thật, nó sẽ lừa dối chính kẻ được Chọn nếu có thể được.” Nhưng Ngài đã hứa là có một điều gì đó ở đây cho chúng ta trong thời đó, để chúng ta sẽ không bị lừa dối, và đó là Lời, và Đấng Christ làm cho Nó biểu lộ cho chúng ta. Chúng là những sự siêu nhiên, những ma quỷ, mà mắt thường không thấy được, nhưng chúng ta có thể thấy được những gì họ đang làm. Hiểu không?

206 Để ý, trong khi nhóm đó đang cưỡi ngựa, tự sẵn sàng để dẹp bỏ hết mọi thứ bất đồng với họ, thì có nhóm khác được lập nên sẵn, sau một thời gian ngắn, Khải huyền chương 19. Lần tới Hội thánh sẽ được nghe, Nó cũng đến, không chính xác ở trên những con ngựa, nhưng Kinh Thánh nói, “Ngài ở trên một con ngựa trắng, và có cả đoàn thiên binh trên Trời đi theo Ngài trên những con ngựa bạch.” Đúng không?

207 Trong khi nhóm này ở dưới đây bị trói buộc hai ngàn năm tại sông Ô-phơ-rát, và đã bị trói buộc trong hai ngàn năm, cũng giống như giáo hội đã trói buộc Thánh Linh trong gần hai ngàn năm, dưới sự tử vì đạo ở đó, và dưới các thời đại hội thánh. Nó đã bị trói buộc, không phải ở sông Ô-phơ-rát nữa, nhưng ở cánh cửa của những giáo điều và tín điều, đến nỗi Thánh Linh không thể làm việc trong hội thánh được vì hệ thống giáo điều do con người đặt ra. Nhưng Nó sẽ được giải phóng, rồi Nó sẽ trở lại, đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Và hai thế lực ấy gặp lại nhau tại chiến trường, Lu-cifer và Mi-chen lại gặp nhau, như lúc ban đầu. Họ bị trói buộc trong hai ngàn năm, gần như, gần như hai ngàn năm.

208 Không chính xác hai ngàn năm, bởi vì dân Rô-ma vẫn cố theo đuổi, Titus vào khoảng năm 96 sau Chúa, và tiếp theo như thế, giết người Do-thái. Những người Rô-ma! Ai đã giết hại người Do-thái? Ai là Titus? Một đại tướng Rô-ma. Huyết chảy ra ngoài các cổng thành ở dưới đó, lên tới...ồ, và tàn sát họ, đàn bà, con nít, và mọi thứ. Ê-xê-chi-ên chương 9 chẳng đã nói họ sẽ làm điều đó sao? “Hãy đi khắp cả thành và đánh dấu trên những người nào mà than khóc,” Chúa—Chúa Thánh Linh. Và những người còn lại, “sự tàn sát con người xảy đến,” mà sẽ bị trói buộc; giữ họ lại, bắt giữ họ, cho đến khi người ta đến và tàn sát mọi thứ mà có ở đó. Những phụ nữ trẻ, đàn bà, con nít, trẻ con đương bú, và tất cả mọi thứ khác, họ đều bị sát hại. Chính xác.

209 Ở đây lần nữa, lặp lại chính điều đó. Và ở đây hệ thống nghi thức tôn giáo đã đến lại ngay, bóp chết, làm ngẹt ngòi mọi thứ mà gọi là đạo Đức Chúa Trời.Ồ, họ có những hệ thống của họ, và những tổ chức, giáo phái, nhưng điều đó không có liên quan gì với Kinh Thánh. Họ sẽ nhanh chóng nói với anh em rằng thậm

chỉ đừng tin vào Lời đó. Vâng, thưa quý vị. “Hãy nói những gì hội thánh nói.”

210 Đó là những gì Đức Chúa Trời nói! Đó là Lời. Nàng Dâu thì ở với Lời; họ là Một. Làm sao họ có thể là Một? Khi Lời đó, mà được chép ra ở trong Đó, trở nên ở trong anh em, và làm—làm cho anh em và Lời trở nên Một. Điều đó chính xác những gì Ngài đã hứa.

211 Rồi, Nó thông giải. Đức Chúa Trời không cần người thông giải. Họ nói, “À, chúng tôi sẽ thông giải Lời đó như thế này.” Quý vị không có quyền thông giải điều gì. Đức Chúa Trời là sự thông giải của Chính Ngài. Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” thì có sự sáng. Ai thông giải điều đó? Ngài phán, “Một nữ đồng trinh sẽ chịu thai,” và nàng đã có như vậy. Điều đó không cần người thông giải nào; nó đã được thông giải rồi. Đức Chúa Trời phán những điều này sẽ xảy đến trong ngày hôm nay, thì điều đó xảy ra. Nó không cần người thông giải. Nó tự thông giải Nó. Ồ, chào ôi!

212 Khải huyền 9:1, dưới tiếng Kèn thứ Năm, vua của họ...Để ý, Khải huyền 9:1 lúc này, vua của nhóm lớn hai trăm ngàn binh mã này. Họ có vua ở trên họ, và, nếu chúng ta để ý, nó chính là một ngôi sao từ trời rơi xuống. “Sao người từ trời sa xuống, Hỡi Lucifer?” Ồ, thật Tiến sĩ Smith phải rất dẫn đo ở đó, nhưng, nó đúng, đấy, không phải cho thời của ông. Hiểu không? Được rồi. “Là vực sâu không đáy; vua của họ là vua của vực sâu không đáy.”

213 Khải huyền 17:8. Tôi đã viết ra điều gì đó ở đây. Tôi sẽ chỉ đọc nó. Các bạn thấy ở đây, Khải huyền 17:8. Tôi muốn thấy nó nói gì ở đây, bởi vì tôi thật sự bối rối với câu tiếp theo này, 17:8.

Và con thú người đã thấy, trước có, mà bây giờ không còn nữa; Nó sẽ từ dưới vực không đáy lên, và sẽ đi đến chốn hư mất; dân sự trên đất, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống—sự sống từ khi sáng thế, thấy con thú thì đều lấy làm lạ, vì nó trước đã có, mà nay không có nữa, và sau sẽ hiện đến.

214 Đấy, “đã có,” một giáo hoàng chết, thì có giáo hoàng khác. “Con thú mà trước đã có, nay không có nữa, mà nay có; mà nay không còn nữa, sau sẽ hiện đến.” Không thay đổi trật tự của nó;

nó là giáo hoàng, thời gian đều y như vậy, mọi thứ. Mọi thứ phải đi trong cùng hệ thống như nhau.

215 Và nó sẽ đi đến đâu? “Đến nơi hố sâu không đáy.” Và Kinh Thánh nói ở đây, rằng, “Người cầm đầu của những kẻ này ra từ những hố sâu không đáy, và đó là vua của họ,” và người đó với mũ triều thiên ba tầng, và kết hiệp những người Tin Lành với mình.

216 Nghe một linh mục Lutheran nói, ngày nọ, nói...hay là, một thầy giảng đạo phái Lutheran, đã nói, “Ồ, người ta hỏi tôi tại sao tôi mặc áo—áo cao cổ. Làm sao họ có thể nói cho tôi biết từ...” Anh đã ở đó chứ? [Một anh em nói, “Vâng.”—Bt.] Vâng. Và, điều đó, điều đó không phải là lỗi bịch sao? Tôi—tôi cảm thấy như buồn nôn, bước ra khỏi toà giảng. Họ nói, “Vì, chúng sẽ không khác biệt gì.”

217 Nếu Luther, Martin Luther, nghe điều đó, ông sẽ đội mộ sống dậy, nói, “Hỡi các người là những kẻ đạo đức giả, các người không thuộc trong hàng ngũ của ta.” Ừ-m. Hiểu không?

Nhưng các bạn biết điều đó có ở đâu không? “Không có sự khác nhau.”

218 Có một sự khác biệt. Thậm chí khác biệt trong từng cá nhân. Đức Chúa Trời phán, “Hãy để riêng cho Ta, Ba-na-ba và Sau-lơ,” đúng thế, “đặng làm công việc.” Hãy để riêng ra! Đức Chúa Trời là người để riêng ra, không phải người pha trộn. Một người để riêng-...Giáo hội muốn có một sự hỗn hợp nhiều thành phần, ngày hôm nay, hầu cho có thể để cho họ mặc những bộ đồ tắm, những chiếc quần đùi, và mọi thứ khác, và đi ra hành động kỳ quặc như thế. Nhưng Chúa phán, “Hãy để riêng ra cho Ta!” Hãy tự phân rẽ chính bạn khỏi thế gian!

219 Khái huyền, chúng ta tìm thấy ở đây, rằng, “vua của họ đến từ những hố sâu không đáy,” và điều giống như vậy mà “đi đến chốn hư mất,” ra ra vào vào, đi đi lại lại, đi ra.

220 Để ý xem trong Lê-vi ký, chương thứ 23, sự thông giải thật hoàn hảo theo một trật tự rõ ràng với Lời biết bao, với những gì chúng ta đang cố gắng đưa ra lúc này. Hãy xem lại nào, trật tự đó. Bây giờ chúng ta để ý. Chúng ta hãy lật ra và đọc điều đó

một lát. Trong Truyền-...không phải trong Truyền đạo, mà trong Lê-vi ký. Lê-vi ký chương 23, bây giờ để ý điều này ở đây, Lê-vi ký chương thứ 23 bây giờ. Và chúng tôi không muốn bỏ qua điều này chút nào, bây giờ, vì vậy chúng ta có thể hiểu được chính xác cách Chúa phải viết ra ở đây cho chúng ta. Tôi chắc chắn không thể tìm thấy Lê-vi ký trong Xuất hành, phải không? Được rồi, Lê-vi-ký. “Và Chúa...” câu 23.

... CHÚA lại phán cùng Môi-se rằng:

Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên rằng, ngày mồng một tháng bảy, sẽ có cho các người một ngày nghỉ, một lễ kỷ niệm lấy tiếng kèn thổi mà rao truyền, và một sự nhóm hiệp thánh vậy. Hiểu không?

Người chớ làm...một công việc xác thịt nào; nhưng người không nên dâng...phải dâng các của lễ dùng lửa dâng cho CHÚA.

... và người phải dâng các của lễ dùng lửa dâng cho CHÚA.

221 Bây giờ hãy xem. Bây giờ để ý.

Và CHÚA cũng phán cùng...Môi-se rằng:

Cũng trong ngày mồng mười tháng bảy này sẽ là ngày lễ chuộc tội:...

222 Xem đây, lễ chuộc tội đến sau...Hãy xem nào. Lễ chuộc tội đến sau lễ thổi kèn. Thấy không? Thật tuyệt vời! Thấy không? Lễ chuộc tội theo sau lễ thổi kèn.

223 Bây giờ—bây giờ, năm mươi ngày của lễ thổi kèn, dành cho chúng ta, tượng trưng khi tiếng kèn vang lên vào lễ ngũ tuần, là năm mươi ngày. Bây giờ—bây giờ—bây giờ, sau điều này, người Do-thái chối bỏ điều Đó.

224 Vậy thì lễ thổi kèn kêu gọi họ trở về với sự Chuộc tội đó, đây, sự Chuộc tội họ đã bác bỏ. Và họ đã chối bỏ để mắt chúng ta có thể mở ra; mắt họ nhắm lại. Và suốt trong thời gian này, các Ấn này được mở ra, và những—những—những tiếng Kèn được thổi lên. Và bây giờ, trong sự vang dậy của những tiếng Kèn, ngay trước khi Đấng Mê-si đến, vì họ đã ở xứ Palestine. Và các bạn nhớ rằng Đức Chúa Trời phải làm cứng lòng Pha-ra-ôn, để đuổi họ ra khỏi

xứ Ai-cập; và Ngài đã làm cứng lòng Stalin, Mussolini, và tất cả điều đó, để đem họ trở về với miền đất hứa, nơi mà được cho là có một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

²²⁵ Và bây giờ, lần đầu tiên trong hàng ngàn năm, hai ngàn năm trăm năm, để Y-sơ-ra-ên là một quốc gia có quốc kỳ riêng của nó, quân đội riêng, và tất cả, và nó được công nhận vào—vào Liên Hiệp quốc. Lần đầu tiên nó được như vậy. Lá cờ cổ nhất đã từng được tung bay trên trái đất, vào thời điểm này, nó tung bay trở lại, năm...ngôi sao sáu cánh của Đa-vít. Ngài phán Ngài sẽ nhắc lên dấu hiệu đó trong những ngày sau rốt, khi nó sẽ trở về. Chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng. Thật không còn nghi ngờ về điều đó. Chúng ta ở đây.

²²⁶ Bây giờ để ý, nhanh lên, Khải huyền 9, dưới tiếng kèn thứ bảy, “vua của họ từ các vực sâu không đáy lên.”

²²⁷ Rồi trong Lê-vi ký, bây giờ, sự thông giải thật hoàn hảo ở đây với Lôi! Bởi vì, đây, lập tức theo sau, lễ ngũ tuần theo sau ngày lễ chuộc tội; thứ tự thời gian các lễ trong năm. Giữa lễ ngũ tuần, tới lễ chuộc tội, âm thanh của những tiếng kèn dành cho lễ chuộc tội, là lễ ngũ tuần, một khoảng thời gian dài. Hãy xem, có một thời gian dài giữa lễ ngũ tuần, tới sự kêu gọi của—của tiếng kèn... sự nhóm hiệp dân sự bởi những tiếng kèn, những—những tiếng kèn được vang lên; một khoảng thời gian dài giữa hai kỳ lễ. Rõ ràng, đó là năm mươi ngày, từ—từ—từ lễ ngũ tuần cho đến lễ chuộc tội, là năm mươi ngày. Vậy thì, năm mươi ngày là đúng bảy ngày sa-bát.

²²⁸ Và bảy ngày sa-bát là tượng trưng cho các năm của bảy hội thánh, các Thời đại Hội thánh. Hiểu điều đó không? Hiểu không? Hiểu không? Vậy thì, dân Do-thái đã bị làm cho mù, cứ chờ đợi suốt thời kỳ này, trong khi những Trái Đầu mùa ngũ tuần đã được tuôn đổ ra trên Hội Thánh. Và chúng ta đã trải qua những thời kỳ tử vì đạo, và đi qua những thời kỳ cải chánh, và bây giờ trong thời kỳ gọi ra; ba giai đoạn khác nhau, nhưng cùng một Thánh Linh; như Cha, Con, và Thánh Linh, cùng một Đấng. Hiểu không? Nhưng, Bảy Thời đại Hội thánh, là bảy ngày sa-bát.

²²⁹ Chính xác bảy ngày sa-bát từ—từ tiếng kèn lễ ngũ tuần...một lễ ngũ tuần năm hân hỉ, cho đến khi...Vầy bó lúa đưa qua đưa

lại, và rồi lễ ngũ tuần năm hân hỉ. Và rồi từ lễ ngũ tuần đó đến lễ chuộc tội là bảy ngày sa-bát, năm mươi ngày, và cuối của năm mươi ngày là—ngày lễ chuộc tội. Anh em hiểu điều đó chứ? Vậy thì, và đây là hình bóng, mà Hội thánh...

²³⁰ Khi Ngài được bày tỏ, chính Ngài, như Con Đức Chúa Trời, đã bày tỏ với Hội thánh trong phép báp-têm bằng Thánh Linh, qua các thời đại, trong thời—thời đại ngũ tuần, đấy. Cứ giữ điều đó càng ngày càng nhiều hơn; sự xưng công bình dưới thời Luther, sự nên thánh trong thời Wesley, phép báp-têm bằng Thánh Linh.

²³¹ Bây giờ đây là thời kỳ gọi ra. Ở Ấn thứ Sáu mở ra, khi nó—khi nó được mở ra, sự bách hại giáng trên dân Do-thái, trong các quan điểm theo nghĩa đen; và tiếp đến ở đây là sự bắt bớ với hội thánh, theo quan điểm có tính chất giáo hội; bởi vì, Nàng Dâu được kêu gọi. Các ngày sa-bát đã qua, và rồi sẵn sàng đến thời điểm người Do-thái được kêu gọi. Đến đâu? Đến lễ Chuộc tội. Ồ, thưa hội thánh, các bạn không thấy điều đó sao? Được kêu gọi bước vào lễ Chuộc Tội, (để làm gì?) để công nhận sự Chuộc tội; không còn phải dùng những con gà và con ngỗng, và những gì họ đã và đang làm. “Chiên Con của Đức Chúa Trời, bị giết từ khi sáng thế,” dân Y-sơ-ra-ên sẽ biết Điều đó.

²³² Chú ý, đây là một điều tuyệt vời. Nhìn xem! Ồ, chao ôi! Thánh Linh đã bị trói buộc bởi các giáo phái, suốt hai ngàn năm này. Chúng ta tìm thấy, điều Đó có. Bây giờ hãy để ý những ngày sa-bát, bảy ngày sa-bát, họ không thể tìm ra đường lối nào cả. Kinh—Kinh Thánh nói, “Sẽ có một ngày mà sẽ không phải là ngày hay đêm.”

²³³ “Và mọi lời Kinh Thánh,” Chúa Jêsus phán, “phải được ứng nghiệm.” Đúng thế không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

²³⁴ Nhà tiên tri đã nói, “Sẽ có một ngày mà không thể gọi là ngày hay đêm, nhưng vào lúc chiều tối sẽ có Ánh Sáng.”

²³⁵ Điều đó có nghĩa gì? Cùng một mặt trời đó chiếu sáng ở phương Đông cũng là mặt trời mà chiếu sáng ở phương Tây.

²³⁶ Mỗi lần mặt trời đó mọc lên, đi qua rồi lặn xuống, có nghĩa là đời sống các bạn. Đứa bé lúc mới sinh ra, yếu đuối, là buổi

sáng. Khoảng tám giờ, nó đi học. Mười một giờ ba mươi, nó ra khỏi trường, đây là thời điểm nóng nhất trong ngày. Rồi nó bắt đầu lặn, là lúc các bạn sẽ bước vào độ tuổi năm mươi, sáu mươi, bảy mươi, tám mươi, chín mươi. Nó lặn nơi xa kia và chết; chỉ trở lại ngày hôm sau, và nói, “Có một sự sống, sự chết, chôn, sự sống lại.”

²³⁷ Và, để ý, sự văn minh đồng hành với mặt trời. Nền văn minh cổ nhất chúng ta có là ở Trung Quốc. Ai cũng biết điều đó.

²³⁸ Thánh Linh đã giáng xuống ở đâu? Trên nước Đông phương, trên dân Đông phương. Và Phúc âm đồng hành với mặt trời. Nó đến từ đâu? Từ Đông phương, vào nước Đức, từ nước Đức sang Anh quốc...Vượt qua đại dương ba lần. Từ vùng Địa Trung Hải vào nước Đức, từ nước Đức...Từ Địa Trung Hải, từ phương Đông, vào nước Đức, qua Địa Trung Hải; từ nước Đức, qua eo biển Măng-sơ, vào nước Anh; từ eo biển Măng-sơ, đi qua Thái Bình Dương vào...hay Đại Tây Dương, để vào nước Hoa Kỳ.

²³⁹ Và hiện nay nó ở dọc Bờ biển phía Tây. Nó đi qua nước nào thì nó đều làm cho đất nước đó văn minh, và tiến bộ. Nền văn minh đi lại; Phúc âm đi lại với nó. Giờ đây các tầng lớp hạ lưu ở vùng Bờ biển phía Tây, nơi mà nó đón nhận mọi sự, như một đợt thủy triều đến.

²⁴⁰ Nhưng nhà tiên tri đã nói rằng, “Con sẽ không chiếu sáng trong thời đại này; ấy sẽ là một ngày u ám.” Họ có đủ Ánh sáng, như một ngày mưa thật nhiều, họ có thể gia nhập các giáo hội, và tin vào Chúa, và những điều như thế. Nhưng, người nói, “Vào chiều tối, các đám mây sẽ tan đi hết, các giáo phái sẽ tàn lụi dần.” Và cũng Phúc âm ấy, Lời trở nên xác thịt ấy, như Ngài đã hứa trong Lu-ca 17:33. Cũng Phúc âm ấy, với cùng sự việc giống như vậy, sẽ xảy đến trong lúc chiều tối, ngay khi bóng tối bao trùm. Cùng một Phúc âm, cùng một Đấng Christ ấy đã sống trong xác thịt trở lại nơi xa kia lúc ban đầu, đến trên dân tộc phương Đông, cũng sẽ sống lại giữa các dân tộc phương Tây vào thời kỳ cuối cùng. “Sẽ có Ánh sáng lúc chiều tối.”

²⁴¹ “Cả Kinh Thánh được ban cho bởi sự soi dẫn,” và không thể bị bỏ.

²⁴² Năm mươi ngày lễ quan trọng trôi qua. Lễ ngũ tuần đã trôi qua, bảy ngày sa-bát; cho đến lễ thổi kèn, một hình bóng của Thời đại Hội thánh thứ Bảy. Hãy nhớ, hãy nhớ, điều...sau tiếng Kèn thứ Sáu, người Do-thái...Các bạn đang nghe đấy chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sau tiếng Kèn thứ Sáu, những—những người Ngũ Tuần chối bỏ Kinh Thánh; những—những người hâm, không chỉ người Ngũ Tuần, mà hết thấy các giáo phái còn lại cũng vậy. Thế giới giáo hội chối bỏ Đấng Christ và Ngài đã bị họ đuổi ra ngoài. Và cũng với tiếng Kèn đó thổi lên và khi các ẩn mở ra, họ đã để Chúa Jêsus ở ngoài. Và trong cùng tiếng Kèn đó...Và đúng hơn, cùng Ấn đó, khi Nó được mở ra, tỏ cho thấy Chúa Jêsus ở bên ngoài hội thánh, đang cố gắng vào trở lại bên trong; cùng lúc đó, tiếng Kèn được thổi lên cho người Do-thái, và người Do-thái nhận biết sự Chuộc tội. Vinh hiển thay! Halelugia! Ô, chao ôi!

²⁴³ Thánh Linh đã bị trói buộc bởi những dòng chảy giáo phái này, trong gần hai ngàn năm, nhưng được thả ra vào thời giờ chiều tối, bằng một Sứ điệp lúc chiều tối. Chúa Thánh Linh trở lại trong Hội thánh; là Đấng Christ, chính Ngài, bày tỏ ra trong xác thịt con người, vào lúc chiều tối. Ngài đã phán điều đó. Ngài đã hứa điều đó.

²⁴⁴ Có ba giai đoạn về điều đó, như tôi đã nói. Những người tử vì đạo, giai đoạn tử vì đạo, vì điều đó; và rồi đến giai đoạn những nhà cải chánh; và bây giờ là đến thì giờ gọi ra.

²⁴⁵ Khi hoàn tất, ở Thời đại Lao-đi-xê, theo Khải huyền chương 10, sự mầu nhiệm của tất cả Kinh Thánh sẽ được tỏ ra cho Nàng Dâu. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Khải huyền chương 10. Hãy nghe kỹ nào. Ủ-m. Nàng Dâu, đã được gọi ra bởi Lời; là Chính Đấng Christ đang gọi Nàng Dâu ra, làm cho rõ ràng Hê-bơ-rơ 13:8, rằng Ngài “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” làm giống như vậy, thì giống nhau. “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” Hiếu không? Lu-ca 22... Hay là, Lu-ca 17:30, và cũng trong Ma-la-chi 4, Hê-bơ-rơ 4:12, tất cả những lời Kinh Thánh này mà đã được hứa, đây là những gì xảy ra giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy, và giữa tiếng Kèn thứ Sáu và thứ Bảy.

²⁴⁶ Lễ ngũ tuần kết thúc vào thời kỳ của tiếng Kèn thứ Bảy, vì tiếp đến là sự Đến của...Ấn thứ Bảy, rồi tiếp theo là sự mầu nhiệm về sự Tái lâm của Đấng Christ, và, cũng, tiếng Kèn đó được vang lên cho người Do-thái. Tiếng Kèn thứ Sáu của họ được thổi lên, và, khi đó, nó tỏ cho họ biết Con Đức Chúa Trời được bày tỏ; trong một giờ rưỡi đồng hồ. Nhớ rằng, tất cả những tiếng Kèn được thổi lên vào thời điểm của Ấn thứ Sáu này. Ấn thứ Sáu kết thúc sự mầu nhiệm, dưới Ấn thứ Sáu, ngay trước khi mở ra Ấn thứ Bảy.

²⁴⁷ Để ý, ở đây là Lê-vi ký chương 23:26. Lời Kinh Thánh được xảy ra theo một thứ tự hoàn hảo làm sao! Sau một thời gian dài của lễ ngũ tuần, mà dân Y-sơ-ra-ên đã chối bỏ ở đó; và Ngài đã kêu gọi Hội thánh dân Ngoại ra, thông qua lễ ngũ tuần này. Bao nhiêu anh em hiểu được lễ ngũ tuần là gì? Đó là một lễ về trái... trái đầu mùa của mùa gặt, trái đầu mùa của sự sống lại, là lễ ngũ tuần.

Đừng bỏ qua điều này, hỡi anh chị em! Và, quý vị nghe băng ghi âm, hãy nghe kỹ!

²⁴⁸ Đây là thời điểm của lễ ngũ tuần. Dân Do-thái được đặt để trong sự yên lặng; vì cơ họ đã bỏ qua Lễ ấy. Bây giờ họ được kêu gọi trở lại với Đấng Chuộc Tội. Chúng ta đều biết Đấng Chuộc tội là Ai; nhưng họ không biết. Và tiếng kèn thổi lên, sau lễ ngũ tuần, kêu gọi sự nhóm hiệp dân Do-thái với nhau. Anh em không thể thấy cách họ thổi Kèn đó như thế nào chẳng, vì sự khủng bố dưới thời Hitler và các người khác, thổi kèn lên? Và dân Do-thái bị bắt buộc phải hiệp lại cùng nhau, để làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh.

²⁴⁹ Bây giờ anh chị em đã hiểu được điều đó chứ? Tất cả đã hiểu, thì hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tốt. Được rồi.

²⁵⁰ Để ý ở đây trong Lê-vi ký, chương 26 lúc này, về thứ tự của các sự kiện Thánh Kinh. Sau một thời gian dài của lễ ngũ tuần, mà kết thúc bằng sự gọi ra Nàng Dâu, Nàng Dâu được gọi ra bởi một dây tở. Đấng Bị Chối Bỏ, tiếp đến, được tỏ cho biết với dân Y-sơ-ra-ên, lễ Chuộc tội. Để ý, ở đây giống với Lê-vi ký chương 16,

lúc này, Ngài đặt để lễ ngũ tuần...hay lễ chuộc tội, nhưng trong nơi này họ được kêu gọi...

²⁵¹ Ô, thật hoàn hảo! Hãy hiểu điều đó, hỡi quý vị thầy giảng. Thấy không? Đừng bỏ qua nó, thưa quý vị mục sư truyền đạo.

²⁵² Trong lễ ngũ tuần này, mà được miêu tả trong Lê-vi 23:26, hay câu 23 và 24, là một lễ than khóc, chứ không phải là giết con sinh, để làm lễ. Lễ chuộc tội đã bị bỏ...Đúng hơn, sự đền tội đã bị bỏ. Sự đền tội đã bị bỏ. Lê-vi ký chương 16, một sự so sánh chính xác về điều đó. Duy chỉ, trong nơi này, nói về sự kêu gọi Y-sơ-ra-ên ép tâm hồn mình vì tội lỗi của họ đã phạm. Điều đó thật tuyệt vời biết bao, ngày hôm nay! Không phải là sự giết lại của điều Đó; mà, Môi-se đã tượng trưng, bằng việc đập vào tảng đá lần thứ hai; nó không có tác dụng. Không phải là sự giết chết, cho một lễ; nhưng là sự than khóc, về sự chối bỏ Đấng Chuộc Tội. Ô, chao ôi! Đây sẽ là tiếng Kèn; lễ ấy, bị bác bỏ, rồi Đấng Mê-si của họ được nhận biết.

²⁵³ Chú ý, họ sẽ biết Đấng Mê-si của mình khi họ nhìn thấy Ngài. Ngài đến trong năng quyền, lần này, Đấng mà họ trông đợi. Ngài đang đến trong năng quyền, vì Nàng Dâu dân Ngoại, và dân Do-thái sẽ nhận biết Ngài. Và rồi Kinh Thánh nói...Chúng ta vừa được nghe giảng về điều đó ở đây, khoảng sáu tháng trước, hay hơn nữa. Kinh Thánh nói, khi họ nói, “Những vết thương kia Ngài bị ở đâu?” Bao nhiêu người nhớ Sứ điệp này? Xin giơ tay lên. Chắc chắn, anh chị em...Hiểu không? “Ở đâu Ngài bị những vết thương kia?”

Ngài đáp rằng, “Trong nhà bạn Ta.”

²⁵⁴ Các bạn còn nhớ tôi đã giảng về—thời gian khi Gia-cốp sai con cái Y-sơ-ra-ên xuống nơi đó lấy các thứ, thực phẩm và các thứ, và cách mà Giô-sép làm như ông không biết họ; và cách mà tất cả những điều này diễn ra, rồi chính ông tự bày tỏ ra như thế nào không? Các bạn nhớ không? Và họ quá hoảng sợ, họ khóc lóc. Giống như là hoạn nạn của Gia-cốp vậy.

²⁵⁵ Và ở đây chúng ta tìm thấy dân Do-thái dưới sự bắt bớ; không biết chỗ họ đứng là ở đâu lúc bấy giờ, nhưng họ đang khi trở về.

²⁵⁶ Và khi họ thấy Đấng Chuộc Tội xuất hiện, Kinh Thánh chép, “Khi họ thấy điều đó,” họ nói, “họ sẽ phân rẽ từng nhà một, và than khóc suốt trong nhiều ngày, giống như một—giống như một gia đình mà bị mất đứa con duy nhất của họ. ‘Ở đâu người bị những vết thương kia?’”

Người đáp rằng, “Trong nhà bạn Ta.” Hiểu không?

²⁵⁷ Nhớ rằng, Nàng Dâu ở Thiên đàng rồi; vợ của Giô-sép ở trong cung điện. Và Giô-sép từ bỏ mọi thứ tốt đẹp ở chung quanh mình, và ông tự tổ mình cho các anh em ông biết; anh em thấy, Vợ Ngài và con cái cùng họ đã ở trong cung điện khi Ngài quay lại để bày tỏ chính Ngài với người Do-thái. Đó là Đấng Chuộc Tội. Đó là tiếng Kèn được thổi lên của các bạn. Và đó là nơi mà họ nói, “Ô!” Cái gì vậy? Đó là Đấng Chuộc Tội. “Những vết thương Ngài bị đó ở đâu?” Nó đấy.

“Trong nhà bạn Ta.”

²⁵⁸ Nhớ các anh em của Giô-sép đã nói gì không? Ồ, họ nói, “Bây giờ chúng ta sẽ bị giết, chắc chắn vậy. Chúng ta đã làm điều đó. Chúng ta đã làm điều ác như thế.”

²⁵⁹ Ông nói, “Không, Đức Chúa Trời đã làm điều này để cứu sự sống.” Anh chị em có còn nhớ câu chuyện, trong Sáng thế ký không? Hiểu không? Hiểu không? Ngài cũng đã làm điều đó cách này, để cứu sự sống của dân Ngoại, Nàng Dâu. Ngài phán, “Ta đem họ vào nhà bạn Ta; nhưng đừng giận, đấy, đừng sợ về chính các người.”

²⁶⁰ Họ nói, “Ô, chao ôi! Chúng ta thật đã bỏ lỡ việc nhìn thấy Ngài ư? Đó là sự Chuộc tội, mà chúng ta đã không để ý đến Điều đó chẳng? Ôi Chúa!” Và họ nói, “Họ tự phân rẽ ra, và than khóc trong nhiều ngày.” Điều gì vậy? Sự Chuộc tội; sự buồn bã. Thời gian này, sự đến để bày tỏ ra, sự Chuộc tội, không phải như lễ chuộc tội thường lệ, trong Lê-vi ký chương 16. Nhưng Lê-vi ký 23 lễ chuộc tội là thời gian than khóc, về tội lỗi họ. Và, tội lỗi họ đã phạm, họ đã chối bỏ Nó.

²⁶¹ Ồ, các bạn không biết mình đang ở đâu phải không? Các bạn không biết tại sao những tiếng Kèn không có ý nghĩa gì với chúng ta chẳng? Chúng thấy đều được vang lên sau Ấn thứ Sáu của

chúng ta. Bây giờ các bạn thấy tại sao Chúa Thánh Linh không cho phép tôi nói về điều đó chứ? Và Cha trên Trời biết, với quyển Kinh Thánh này trước tôi, đó là Lẽ Thật. Không biết điều đó cho đến ngày hôm qua, hôm kia; Ngài đã bày tỏ điều đó khi tôi ở trong căn phòng mình, đến và phán với tôi. Tôi trở về, tôi nói rằng, “Mình ơi, anh đã hiểu được điều đó bây giờ. Ngài vừa gặp anh ở trong đó và phán bảo với anh. Đây này, em yêu.” Hiểu không? Đây, như vậy đó, đây, thật hoàn toàn hài hòa.

²⁶² Ô, những người ở bên ngoài Ngài, hãy vào nhanh lên! Có thể đây là cơ hội cuối cùng mà các bạn có thể có được. Các bạn chẳng biết giờ nào Ngài có thể đến.

²⁶³ Lẽ thối kèn. Kinh Thánh nói, “Họ tự tách ra, từng người một, mà cầu nguyện và than khóc, bởi vì giống như một người than khóc đưa con duy nhất của mình bị mất vậy.”

²⁶⁴ Hãy xem, tôi muốn nói thêm một điều nữa. Thật gần gũi lúc này; đừng bỏ qua điều này. Thật đáng chú ý biết bao! Từ Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy (tức sứ giả của Ấn thứ Bảy) trong Khải huyền 10, là Ấn thứ Bảy, đến Bảy tiếng Kèn, giữa hai thời điểm ấy...

²⁶⁵ Ôi Chúa, chúng ta có thể nói Điều này như thế nào, để dân sự có thể hiểu được Điều đó?

²⁶⁶ Ở giữa tiếng Kèn thứ Sáu đó, và tiếng Kèn thứ Sáu và...Tiếng Kèn thứ Sáu và Ấn thứ Sáu vang lên cùng một lúc. Và giữa tiếng Kèn thứ Sáu và tiếng Kèn thứ Bảy, có một tiên tri xuất hiện trước dân Ngoại, để kêu gọi dân sự trở về với sự Dạy dỗ ngũ tuần ban đầu; và hai chứng nhân trong Khải huyền chương 11 hiện ra với người Do-thái, để đem họ đến với Chúa Jêsus, trong khi đó Hội thánh được cất lên. Hết thấy họ, là những tiên tri! A-men! Lời của Chúa không thể bị phá bỏ. Nó sẽ không phải là một giáo phái! Anh em hiểu điều đó không?

²⁶⁷ Đọc trong Sách của mình ở đây và anh chị em thấy có phải giữa tiếng Kèn thứ Sáu và tiếng Kèn thứ Bảy sự gọi ra đó không được xen vào ở đó không, để người Do-thái được gọi ra giữa Tai vạ thứ Sáu và thứ Bảy, chúng ta đi qua tới một trăm bốn mươi bốn ngàn người đó (anh chị em nhớ điều đó không?), mà nó đã

ở giữa đó. Anh chị em nhớ không? Giữa Ấn thứ—thứ—thứ Sáu, Ấn thứ Năm và Ấn thứ Sáu...Giữa Ấn thứ Sáu và Ấn thứ Bảy, có một sự kêu gọi ra một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Các bạn nhớ điều đó không? Vậy thì đó là nơi những tiếng kèn này đi vào ngay tại đó, đấy, sự bức hại, và những con ngựa được thả ra ở đó.

²⁶⁸ Rồi, giữa điều đó, thì có một Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy, mà đã được giáng ra và kết tội những người Ngũ Tuần. Và Chúa Jêsus bị bỏ ra ngoài; sẽ không có sự hợp tác với một ai cả, bị bỏ ra ngoài, bị chối bỏ. Kinh Thánh nói vậy. Vì, chính Đấng Christ đã bày tỏ ra giữa chúng ta, Chúa Jêsus ở giữa hết thảy chúng ta, bày tỏ trong sự thuần khiết của Lời Ngài, và làm cho Nó được biết. Và nếu đó là...

²⁶⁹ Đây không phải là một điều tô điểm, thưa các bạn. Đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, lời Kinh Thánh.

²⁷⁰ Và cùng lúc...Bây giờ, ngay khi Hội thánh này (Nàng Dâu) được cất lên với nhau, Nàng được cất lên; và sự mầu nhiệm đó của Ấn thứ Bảy, hay Ấn thứ Bảy, sự mầu nhiệm về việc đi. Và người Do-thái được kêu gọi bởi sự mầu nhiệm của tiếng Kèn thứ Bảy, là sự kêu gọi của hai tiên tri, Ê-li và Môi-se, và họ quay trở lại. Và đó là nơi mà những người Ngũ Tuần bị làm cho lộn xộn; họ đang trông đợi một điều gì đó xảy ra; Hội thánh biến mất. Và điều đó xảy ra với dân Do-thái.

²⁷¹ Bây giờ, tôi cảm thấy trong suy nghĩ của một số người, nói rằng, “Đó không thể là Môi-se được.” Vâng, đúng vậy. Nào, anh chị em còn nhớ, Ngài có thể cho tôi biết những suy nghĩ của anh chị em đấy. Ủ-m. Ủ-m. Tôi cứ cảm thấy rằng...Được rồi.

²⁷² Để tôi trình bày thẳng thắn điều đó cho các bạn. Đó là Môi-se. Bởi vì, đây là ý nghĩ của anh chị em. Anh chị em nghĩ, rằng, “Môi-se, đó không thể là Môi-se, bởi vì Môi-se đã chết.” Anh chị em nghĩ đó là Ê-li. Ấy là Ê-li, thật vậy. Khi, anh chị em nghĩ, “Ấy là Hê-nóc.” Anh chị em nói, “Môi-se đã chết rồi.” Nhưng, nên nhớ, ông có thể sống lại. Ông đã sống lại. Tám trăm năm sau, nhiều trăm năm sau đó, ông đã hiện ra trên Núi Hóa Hình. Anh chị em nói, “Sau khi một người đã chết ư?” Vâng, thưa các bạn. La-xa-rơ đã chết; đã sống lại; và rồi phải chết một lần nữa. Hiểu không?

Chắc chắn vậy. Ừ-m. Và thậm chí những kẻ ác sẽ được sống lại để sống lần nữa, và rồi phải chết lần thứ hai. Đúng thế không? Vì vậy anh chị em nên đẩy cái ý nghĩ đó của mình ra khỏi đầu đi. Đó chính là Môi-se. Hãy nhìn lại chức vụ của mình, thật chính xác những gì Môi-se và Ê-li đã làm; đóng cửa các tầng trời và phun lửa trên nó. Anh chị em biết điều gì họ đã làm.

²⁷³ Hãy suy nghĩ về điều đó! Đây là thời kỳ cuối cùng, hỡi các anh em. Ha-lê-lu-gia! Ngày lớn của Chúa đã gần rồi. Hãy tự nhóm hiệp lại với nhau. Bữa tiệc của Đấng Mê-si; họ sẽ chối bỏ Ngài, và họ sẽ nhận ra đó chính là Đấng Mê-si của họ. Kinh Thánh nói những điều rung động giống như thế này sẽ xảy ra.

²⁷⁴ Trong Khải huyền chương 11, kêu gọi, chức vụ của họ sẽ là chức vụ của Môi-se và Ê-li kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên, ra khỏi truyền thống người Do-thái; giống như Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy kêu gọi Nàng Dâu ra khỏi truyền thống Ngũ Tuần. Hãy nhớ, Môi-se và Ê-li là để kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi sự đền tội cũ bằng việc giết con chiên, cừu, lấy huyết, và dê, và của lễ, để đến Cửa lễ hằng sống thật, để đến với Lời.

²⁷⁵ Và Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, dưới cùng tiếng Kèn như vậy, cùng mọi sự khác chính xác như vậy, cùng Ấn ấy, là để (làm gì?) kêu gọi dân sự, Nàng Dâu, ra khỏi những ràng buộc truyền thống thế gian và Ngũ Tuần, để đến với Đấng Chuộc Tội chân thật, là Lời, là Đấng Christ đã hiện thân trong Lời Ngài ở đây, trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Khoa học đã chứng minh điều đó, bằng những tranh ảnh. Hội thánh trên khắp thế giới, biết điều đó. Chúng ta chắc chắn biết nó, vì Ngài không bao giờ nói với chúng ta một điều nào trong CHÚA PHÁN NHƯ VẬY ngoài những gì Lễ thật. Ngài chẳng đã phán, dưới bờ sông đó, “Như Giăng Báp-tít được sai đến, Sứ điệp này cũng sẽ gọi ra như vậy...”

²⁷⁶ Tôi nhìn lên, đông hồ đã chỉ đúng mười hai giờ. Nửa đêm là đây, trên chúng ta, thưa các bạn. Thấy Kinh Thánh hoàn hảo thế nào không? Thật hoàn hảo, thật Nó...

²⁷⁷ Đó, nhìn xem, đó sẽ không phải là tổ chức nào đó đi xuống nơi ấy và kêu gọi dân Do-thái. Sẽ là hai người, Môi-se và Ê-li. Cả hai, đều là tiên tri.

278 Nào hãy xem. Để kêu gọi dân Ngoại, Nàng Dâu ra, Ngài đã hứa trong Ma-la-chi 4 làm điều giống như vậy.

279 Và Kinh Thánh chép rằng Ngài sẽ bị đuổi ra ngoài hội thánh, trong Thời đại Hội thánh thứ Bảy. Ngài sẽ bị đuổi ra ngoài hội thánh. Nó sẽ bước đi trong sự tối tăm hoàn toàn, và đi...Và Nó trôi dạt ở đâu? Nó đi vào hệ thống giáo hội này, gia nhập vào hội đồng giáo hội Cơ-đốc giáo toàn cầu này, gọi là Hội đồng Giáo hội Thế giới. Nó...Ngài hoàn toàn bị đuổi ra. Lời Ngài, họ không thể đồng ý với Nó. Các bạn biết họ không thể. Họ không thể đồng ý thậm chí trong một nhóm sinh hoạt nhỏ ở địa phương của chính họ; làm sao họ thỏa thuận trong điều Đó? Vì thế, họ lấy dấu hiệu khác của con thú, tạc tượng cho con thú. Nhớ rằng, Kinh Thánh đã nói, “Đó là hình tượng con thú.”

280 Và nước Mỹ này luôn luôn là con số mười ba. Nó bắt đầu với mười ba tiểu bang, mười ba thuộc địa; trên lá cờ có mười ba ngôi sao; mười ba cái sọc; số mười ba, và luôn luôn là người đàn bà. Nó xuất hiện trong chương mười ba của Khải huyền. Và, đầu tiên, là một con chiên; hiền lành, tự do ngôn luận, tự do tôn giáo, và vân vân; và rồi nó nhận quyền lực, và nói bằng mọi quyền lực con rồng đã có trước nó. Đó là gì? Con rồng là gì? La-mã. Đây, có một dấu hiệu, một hình tượng con thú, dấy lên chống nghịch lại Hội thánh thật của Đức Chúa Trời. Dưới tác động của các giáo phái, sẽ yêu sách điều này! Nhưng, khi họ bắt đầu làm điều đó:

Chiên Con sẽ đem Nàng Dâu đi để ở bên cạnh
 Ngài bất cứ lúc nào,
 Hết thấy các thiên binh trên Trời sẽ nhóm hiệp
 lại;
 Ô, thật là một quang cảnh hiển vinh, tất cả các
 thánh đồ khoác áo trắng tinh;
 Cùng với Chúa Jêsus họ sẽ dự tiệc Đời đời. A-
 men!

“Hãy đến mà ăn,” Chủ kêu gọi, “Hãy đến mà
 ăn.” A-men!

281 Thật chúng ta đang sống trong thời kỳ, thời đại tuyệt vời biết bao! Hãy chạy đến, hỡi muôn dân, hãy chạy đến vì sự sống mình!

²⁸² Chú ý nào, để kết thúc, chức vụ của mỗi chúng ta giống như thiên sứ thứ bảy. Hai chứng nhân, ở dưới tiếng Kèn thứ Bảy, ngay trước...hay, tiếng Kèn thứ Sáu, ngay trước khi tiếng Kèn thứ Bảy chấm-...

²⁸³ Bây giờ, hãy nhớ, tôi nói với các bạn rằng tôi sẽ mang lại điều này, “Tiếng Kèn Lớn.” Ngài phán, điều gì Ngài sẽ làm, trong Ê-sai ở đây? Ngài phán, vào... “Tiếng Kèn Lớn sẽ thổi lên. Tiếng Kèn Lớn!” Không phải là những tiếng Kèn lúc bấy giờ, lễ thổi kèn; có hai người, Môi-se và Ê-li, ra lệnh thổi tiếng Kèn ấy. Nhưng, dưới “tiếng Kèn Lớn,” sự Đến của Chúa, thông báo Giô-sép trở lại, đấy, tất cả các dân sẽ nhóm họp lại ở Giê-ru-sa-lem. A-men. Các bạn tìm thấy điều đó trong Sách Ê-sai. Tôi vừa đưa ra điều đó cho các bạn, cách đây một lát, một trong những chương ấy chúng ta đã đọc; đó là trong Ê-sai chương 18:1 và 3. Và trong Ê-sai 27:12 và 13, là nơi cho thấy Ngài thổi “Tiếng Kèn” ấy lên, và tất cả các dân sẽ nhận biết Y-sơ-ra-ên trong quê nhà của mình, Đức Chúa Trời ở cùng nó.

²⁸⁴ Rồi Nàng Dâu sẽ đến ở với Chàng Rể, và Chàng Rể ở với Nàng Dâu; và rồi Ngân năm bình an tuyệt vời, sau khi cả thế giới này bị hủy phá bởi bom nguyên tử. Và sẽ có “một trời mới và đất mới,” và sẽ sống đời đời.

²⁸⁵ Nhìn xem, ngay dưới...Bây giờ để ý, chức vụ của Môi-se và Ê-li sẽ...Bây giờ, mọi người hiểu điều đó không? Để tôi nói lại lần nữa. Chức vụ của Môi-se và Ê-li, giữa tiếng Kèn thứ Sáu và thứ Bảy, sẽ là hai tiên tri mà sẽ...họ...Dân Y-sơ-ra-ên luôn luôn tin các vị tiên tri của họ.

²⁸⁶ Vậy thì, tại sao Đức Thánh Linh phán với tôi khi tôi bắt đầu lên nơi đó, tỏ cho họ thấy rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời, phán rằng, “chưa đến lúc”? Các bạn còn nhớ điều đó, cách đây khoảng năm năm, tôi đang trên đường đi đến Ấn-độ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúa phán, “Đừng làm điều đó.”

²⁸⁷ Tôi nói, “Họ nói rằng, ‘Nếu đây phải là Đấng Mê-si, thì hãy để cho chúng tôi thấy Ngài làm dấu hiệu của tiên tri. Chúng tôi tin vào các đấng tiên tri.’”

²⁸⁸ Anh Lewi Pethrus và họ đã gửi cho tôi những cuốn Kinh Thánh kia; khi họ phát hàng triệu cuốn cho người Do-thái đến từ Iran và mọi nơi khác, trở về, tập hợp lại với nhau, và làm nên một nước.

Tôi nghĩ, “Đây là thì giờ của mình.” Tôi đã sẵn sàng...đi Cairo, Ai-cập.

²⁸⁹ Nhưng Chúa phán rằng, “Đừng đi đến đó. Thời giờ chưa đến.” Thế rồi tôi quay trở về nhà. Ủ-m. Ô, chao ôi!

²⁹⁰ Môi-se và Ê-li phải kêu gọi. Lễ ngũ tuần vẫn còn diễn ra, hay tiếp tục cho đến lúc này. Hiểu không? Bây giờ lễ Thối Kèn phải được mọi người biết đến. Và lễ này ở đây trong Ma-la-chi 4 không liên quan với lễ thời trước kia; không chút nào, không chút nào. Để ý, hãy xem ở đây, chức vụ của Môi-se và Ê-li, là làm thay đổi và kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi những truyền thống người Do-thái, hãy nghe, khỏi những truyền thống Do-thái mà chúng đã bị pha trộn vào. Là tiên tri, họ sẽ tin—họ sẽ tin người, hai tiên tri này kêu gọi họ trở về với lễ Chuộc tội, là Đấng Christ, để cho họ nhận biết Đấng Christ. Họ sẽ nói, “Ngài sắp đến rồi. Ngài sẽ ở đây.” Dân Do-thái sẽ nhóm hiệp lại, các việc như thế.

Và rồi khi Ngài đến, nói rằng, “Ta đây.” Hiểu không?

“Những dấu sọ kia Ngài có là bởi đâu?”

“Trong nhà bạn Ta.”

²⁹¹ Bây giờ, cũng giống như hai vị tiên tri ấy đã làm! Nhớ rằng, Nàng Dâu dân Ngoại có một tiên tri, Ê-li, Ê-li, để kêu gọi họ ra khỏi những truyền thống của họ, Nàng Dâu ấy; cũng giống như những tiên tri này đã kêu gọi dân Do-thái ra khỏi Do-thái giáo, để đến với Đấng Christ, Đấng Chuộc Tội. Và dân Ngoại biết Đấng Chuộc Tội rồi, nhưng nó kêu gọi Nàng Dâu trở lại với lễ Chuộc tội ban đầu, nơi mà bảy ngày sa-bát này (năm mươi ngày) họ...Tất cả bảy ngày sa-bát này để họ phải ra khỏi; kêu gọi họ trở về với thời kỳ cuối cùng. Bấy...Lắng nghe! Sứ giả Hội thánh thứ Bảy, sứ giả tiếng Kèn thứ Bảy, tất cả đều là tiên tri. Vậy thì, đúng thế.

Được đóng ấn, là một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

²⁹² Sự kêu gọi, các Ấn, là với các dân Ngoại. Phải là với dân Ngoại, để mở ra với dân Ngoại, để thấy Hội thánh dân Ngoại. Chúng ta

chỉ biết thế thôi. Chúng ta sẽ lắng nghe chỉ thế thôi; những gì đã qua rồi. Chúng ta trông đợi Chúa Jêsus.

293 Các bạn nói, “Nào, chờ một chút, Anh Branham, tôi tin họ sẽ làm điều này.”

294 Dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham...Chúng ta là Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham; là Nàng Dâu. Dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham từng thấy trước khi dấu hiệu lời hứa đến...đưa con lời hứa đến, là gì? Đức Chúa Trời, trong hình thể con người, có thể phân biệt những ý tưởng của con người; một người, không phải là một nhóm; một người thôi, cho dù giả hình bao nhiêu đi nữa. Họ có một Đấng, và Ngài đã biết rõ trong tư tưởng của họ. Cái gì? Và, điều tiếp theo xảy ra, Áp-ra-ham và Sa-ra được trở lại như một thanh niên và thanh nữ. Chúng ta biết điều đó.

295 Bây giờ, tôi biết điều đó hầu như làm các bạn khó chịu một chút lúc này. Nhưng, nhớ rằng, để các bạn sẽ chắc chắn biết lúc này...Các bạn đừng đọc Kinh Thánh như thế này; các bạn đọc hiểu được ẩn ý và thấy, nắm được sự việc.

296 Hãy xem nào. Sa-ra là một bà già, Kinh Thánh nói vậy. Bà, họ... “Tử cung bà không còn khả năng sanh đẻ nữa.” Đúng thế không? “Sự sống của Áp-ra-ham đã chết trong ông, tức dòng dõi của ông.” Đúng thế không?

297 Bây giờ, nên nhớ, dòng dõi của Áp-ra-ham đã chết. Bốn mươi năm sau ông có được bảy người con với người phụ nữ khác. Ngài đã làm gì? Ngài đã thay đổi thân thể của họ.

298 Xem nào, họ đã đi ba trăm dặm, xuống Ghê-ra, một chuyến đi khá dài cho người già yếu. Nói...

299 Và Sa-ra thậm chí nghĩ họ không thể có quan hệ vợ chồng. Bà nói rằng, “Tôi...” Hai mươi năm hay hơn nữa, có lẽ, trước khi họ có quan hệ vợ chồng. Nói, “Một người già nua như tôi, và chúa tôi, cũng vậy; há có thể vui thú trở lại, giống như những người trẻ kia sao?”

Ngài phán rằng, “Há có điều gì quá khó cho Chúa chẳng?”

300 Để ý điều gì đã xảy ra. Lập tức Sa-ra trở thành một người nữ trẻ trung đáng yêu. Cho thấy, trong đó, miêu tả sinh động điều

Ngài sẽ làm với Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, để tiếp nhận đứa Con đã được hứa. Sa-ra trẻ lại...

301 Hãy nhìn, họ đi xuống Ghê-ra. Và điều gì xảy ra? A-bi-mê-léc, là vua, đã đem lòng yêu mến bà, nói rằng, “Nàng thật xinh đẹp,” và định cưới bà làm vợ. Đúng thế không? Bà cố; và tất cả những cô gái đẹp khác ở đó. Bà lão, “Nàng xinh đẹp. Nàng có dung nhan xinh đẹp.” Hiếu không?

302 Đức Chúa Trời thay đổi thân thể bà, và đem sắc đẹp thời con gái trở lại cho bà. Đó là một điều mầu nhiệm mà được bày tỏ bây giờ trong thời đại này, bởi Con Người, đây, Sứ điệp chiều tối. Hiếu không? Hãy trở lại! Và đó là dấu hiệu cuối cùng mà họ đã thấy, là (gì?) sự phân biệt đó, trước khi sự thay đổi của thân thể đến.

303 Và trước khi chúng ta có thể tiếp nhận Con ấy, điều gì xảy ra? “Kèn của Đức Chúa Trời sẽ thổi lên; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết, một thân thể mới; còn chúng ta là những kẻ sống mà còn ở lại sẽ được biến đổi, trong chốc lát, trong nháy mắt,” ha-lê-lu-gia, “và sẽ cùng nhau được cất lên với những người ấy, tại nơi không trung mà gặp Chúa.” Điều mầu nhiệm đã được tỏ ra; các Ấn được mở ra.

304 Tiếng Kèn thổi lên cho dân Y-sơ-ra-ên; hai vị tiên tri sẵn sàng xuất hiện. Điều gì vậy? Hội thánh phải biến mất ngay lúc này, để họ có thể xuất hiện. Ngài không thể giải quyết với cả hai cùng một lúc; Ngài không bao giờ làm như vậy. Hiếu không?

305 Ô, hỡi anh em, hãy xem! Chính xác, để gọi tất cả, gọi họ ra khỏi những giáo phái và những truyền thống. Bây giờ chúng ta thấy thời đại ngũ tuần đã chấm dứt.

306 Nàng Dâu phải bước ra khỏi đường lối đó, để cất lên lúc này; vì thế hai đầy tớ, hai đầy tớ của Đức Chúa Trời, trong Khải huyền, hai tiên tri, có thể xuất hiện trong cảnh này, để thổi lên tiếng Kèn thứ Bảy cho họ, tỏ cho họ biết Đấng Christ.

307 Thiên sứ thứ bảy, sứ giả, nói rằng, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đến cất tội lỗi thế gian đi!” Chứ chẳng phải, “Kìa Giám Lý của tôi, Báp-tít của tôi, Ngũ Tuần của tôi.” Nhưng, “Lời, Con của Đức Chúa Trời, Chiên Con của Đức Chúa Trời cất đi tội lỗi

của thế gian,” không có một nền tảng nào khác ở đó! Anh em hiểu không?

³⁰⁸ Chúng ta đã hiểu được bao lâu rồi? Người Do-thái hiện ở trong quê hương họ. Nàng Dâu được kêu gọi. Nói cách thuộc linh, mọi sự hoàn toàn chính xác những gì Ngài đã hứa. Chúng ta hãy sẵn sàng. Thì giờ là đây.

Các dân bị tản lạc, Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức,
 Các dấu hiệu mà Kinh Thánh đã báo trước;
 Thời đại dân Ngoại chẳng còn bao lâu, với
 những nỗi kinh hoàng vương bận;
 Hãy trở về, Hỡi dân tản lạc, với quê hương
 mình.

Ngày cứu chuộc gần kề,
 Lòng người thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đầy đầy Thánh Linh của Chúa, khêu đèn
 lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc đã gần!

Những tiên tri giả đang nói dối, Lẽ Thật của
 Chúa họ đang chối bỏ,
 Rằng Jêsus Đấng Christ là Chúa chúng ta; (đúng
 vậy)
 Nhưng chúng ta sẽ bước đi theo dấu chân các
 sứ đồ.

Vì ngày cứu chuộc đã đến gần,
 Lòng người thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đầy đầy Thánh Linh, khêu đèn lên và làm
 cho sạch, (đừng cố gắng)
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc đã gần!

³⁰⁹ Nhà tiên tri nói, “Sẽ có Ánh sáng lúc chiều tối.”

Sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối,
 Con đường dẫn đến Vinh hiển bạn chắc hẳn sẽ
 tìm thấy;
 Trong con đường nước, là Sự Sáng ngày nay,
 Được chôn trong Danh quý báu Jêsus.

Trẻ và già, thấy đều ăn năn mọi tội mình,
Chúa Thánh Linh chắc sẽ ngự vào lòng;
Ánh Sáng chiều tối đã đến,
Đó là sự thật Đức Chúa Trời và Đấng Christ là
Một.

³¹⁰ Chúng ta ở đây này! Chúng ta ở trong kỳ cuối cùng. Đó chẳng phải chỉ là điều nào đó ngớ ngẩn của con người. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

Chúng ta hãy cúi đầu.

³¹¹ Lạy Chúa nhơn từ, Đức Giê-hô-va, Đấng Toàn Năng đã đến trên núi Si-nai trong tiếng sấm sét vang dậy; và dân sự la lớn rằng, “Hãy để Môi-se nói, đừng để Đức Chúa Trời phán, e chúng tôi phải chết chẳng.” Ngài phán, Đức Giê-hô-va Vĩ đại phán, “Ta sẽ đẩy lên cho các người một Tiên tri. Ta sẽ không phán với họ như thế này nữa.” Nhưng Ngài đã hứa điều mà Ngài sẽ làm, và Ngài đã thực hiện điều đó; Ngài đã đẩy lên cho chúng con Chúa Jêsus. Ngài là Lời. Ngài đã phán như Ngài đã có. “Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Chúa Trời, và Lời là Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta.”

³¹² Chúng con thấy những điều mà Ngài đã nói tiên tri cho chúng con ở đây, qua tiên tri của Ngài, là Giăng, trên đảo Bát-mô. Chúng con thấy điều đó đã ứng nghiệm, đến từng chữ. Chúng con thấy Chúa Thánh Linh biểu lộ ở giữa chúng con trên đất. Chúng con cũng thấy các giáo phái đã đẩy Ngài là Lời; ra khỏi hội thánh. Họ không chống nghịch con người; mà chính là họ ghét Lời đó. Nó chống lại truyền thống của họ. Đúng như khi Ngài còn ở đây trên đất này, Ngài là Lời, và Ngài chống lại những truyền thống của họ; và họ đẩy Ngài ra khỏi những nhà hội của họ, ở khắp nơi.

³¹³ Còn bây giờ, Chúa ôi, không có sự hợp tác, không nơi nào cả. Thậm chí cố đi đến Nam Phi, nơi mà con biết có một số linh hồn ở đó đang mong đợi. Ở mọi nơi, dường như họ sẽ không chấp nhận con, Chúa ôi. Không phải bởi cơ con, Chúa ôi; chính là bởi vì Sứ điệp này. Nhưng, Ngài đã phán sẽ xảy ra cách này, Ngài đã bày tỏ nó cho chúng con biết để chúng con không mất can đảm. Chúng ta biết thời đại mình đang sống.

³¹⁴ Chúa ôi, những con người này ngồi ở đây sáng nay, trong căn phòng nóng nực, oi bức ở đây. Họ đã nghe kỹ. Họ hiểu giờ này, con tin chắc. Nếu không, xin bày tỏ cho họ, Chúa ôi, lý do mà Ngài không cho phép con nhận lấy những tiếng Kèn ấy. Con thấy nó chẳng liên quan gì với chúng con. Ngay ở tiếng Kèn thứ Sáu kia, tất cả đã xảy ra, và chúng con đã thấy Ấn thứ Sáu mở ra. Và chúng con đã thấy một khái tượng ở đây, hai tuần trước, về sự duyệt trước Nàng Dâu và hội thánh, như con đã nói điều đó tại đây. Đúng như Ngài đã tỏ cho con thấy, Chúa ôi, con đã nói điều đó. Chúng con đây. Có lẽ nó sẽ xảy ra trễ hơn chúng con nghĩ.

³¹⁵ Hỡi Cha, giá như có một người nào ở đây sáng nay, mà—mà chỉ nhận điều mê tín dị đoan nào đó, ảnh hưởng thuyết thần học nào đó, hay lời của nhà thần học nào đó mà trái ngược với Lời Chúa! Và họ không biết Đấng Christ chân thật, Chúa Thánh Linh chân thật. Nó không được tỏ ra cho họ, Lời đó, cho đến nay, cách mà Lời hiện có trong thời đại này. Họ chỉ thấy một truyền thống. Họ đang sống trong một—một Ánh sáng đang làm mù. Giống như một vụ cướp lớn nhất đã từng được thực hiện trên thế giới, đã xảy ra ở nước Anh, nó đã được thực hiện bằng một ánh sáng giả tạo. Và vụ cướp lớn nhất mà hội thánh của Ngài từng có, là khi họ đã nhận lấy ánh sáng giáo phái mà chối bỏ Sự Sáng thật của Kinh Thánh, là Đấng Christ.

³¹⁶ Ôi Chúa, xin thương xót! Xin cứu người hư mất, Chúa ôi. Cầu xin, con cầu xin chỉ lâu hơn một chút nữa thôi, Chúa Jêsus ôi. Chúng con yêu những người này. Chỉ lâu hơn một chút thôi. Chẳng bao lâu nữa Đá lớn này sẽ bị đục ra khỏi núi. Xin nhậm lời, Chúa ôi, nếu người nào đó ở đây sáng nay không có Ngài, xin họ đến ngay giờ này, một cách êm dịu, và tin nhận Ngài.

³¹⁷ Trong lúc chúng ta đang cúi đầu cầu nguyện. Mời các bạn đưa tay lên, nói rằng, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham.” Chúng ta không... Bàn thờ và mọi thứ đã đầy rồi. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Chỉ nói, “Xin nhớ đến tôi.” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Có hàng trăm cánh tay đưa lên!

³¹⁸ Lạy Cha, Đức Chúa Trời ôi, có một chút tối tăm ở đâu đó. Xin đem nó đi, Chúa ôi. Họ ngồi đây trong căn phòng này. Xin đừng... Sa-tan có thể đã làm mù mắt họ, trong thời gian qua, nhưng con

cầu xin Ngài sẽ nháy mắt về điều đó, như Ngài đã làm cho chúng con nhiều ngày trước đây. Nhưng bây giờ Ngài kêu gọi hết thầy chúng con thấy...Kinh Thánh nói rằng họ bị mù. Họ không biết điều đó. Ngài phán, “Ta khuyên người hãy mua thuốc xức mắt của Ta.” Chúa ôi, xin bôi thuốc trên mắt của họ sáng nay, để họ có thể thấy được. Tuy nó thì thấp hèn, trong đám người thấp hèn; và người thấp hèn, thất học, vân vân, nhưng tuy nhiên đó là cách đã có lúc ban đầu. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để họ sẽ tiếp nhận Nó ngay bây giờ. Con giao phó họ cho Ngài, trong Danh Con Ngài, là Chúa Jêsus.

319 Và Ngài đã phán, “Ai nghe Lời Ta.” Con tin chắc, Chúa ôi, theo sự hiểu biết của con, con tin chắc họ đã nghe Nó. “Và tin Đấng đã sai Ta,” không phải giả vờ tin, nhưng tin thật sự, và tin những gì Lời đã nói. “Thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không đến sự Phán xét đâu; song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.” Giăng 5:24.

320 Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho họ sẽ thuộc về Ngài, từ giờ này trở đi. Nếu có điều thắc mắc nào trong tâm trí họ, xin lấy đi. Nếu có người nào yếu đuối giữa vòng chúng con, xin để cho Thánh Linh lớn, là Chúa,...Mà, con biết hiện có; bày tỏ những ý tưởng, đang đứng ở bực giảng đây. Họ biết hết thầy về điều đó. Con cầu xin Ngài chữa lành họ, Chúa ôi. Xin giải quyết mọi nan đề.

321 Cái hồ này sẽ được mở ra cho những ai chưa từng được dầm trong Danh Chúa Jêsus Christ, nhận lấy Danh của Chàng Rể. Họ đã nhận lấy một giáo phái, lễ nghi tôn giáo; không người nào từng được báp-têm trong các tước hiệu của “Cha, Con, và Thánh Linh,” hoặc rảy nước; và những điều mang tính truyền thống này mà thuộc về các giáo hội của thời đại này, những phong trào chống đối đạo Đấng Christ, hình tượng con thú. Không một ai từng chịu báp-têm trong danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” cho đến khi giáo hội Công giáo ra đời. Cả Kinh Thánh, và cả lịch sử, sau này, đều nói rằng họ chịu báp-têm trong Danh Jêsus.

322 Phao-lô nói, trong Ga-la-ti 8:1, “Nếu có một Thiên sứ từ Trời đến và truyền một Tin lành nào khác, hãy để người ấy bị rủa sả.” Và Ngài đã ra lệnh những người mà đã được làm báp-têm bởi Giăng, cũng là người mà đã làm báp-têm cho Chúa Jêsus, đến và chịu phép báp-têm lại như Danh Chúa Jêsus Christ, trong Công

vụ 19. Ông nói, “Chớ để ngay cả một Thiên sứ rao truyền cho anh em điều gì khác.”

³²³ Sẽ có một sứ giả đến trong thời cuối cùng này, sẽ hướng dẫn dân sự quay trở lại với trái đầu mùa, trở lại với Đức tin ban đầu. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để Sứ giả lớn đó ở giữa chúng con giờ này, là Đấng Christ vĩ đại, là Chúa Thánh Linh làm sống động, làm cho chúng con hiểu, mở ra Lời và bày tỏ Nó cho chúng con, nguyện xin Ngài sẽ đưa họ trở về với Đức tin ngũ tuần, ban đầu. Như Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần rằng, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, phải nhơn Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình.” Và nó đã mãi mãi là cách đó, với mọi người, cho đến khi giáo hội Rô-ma ra đời tại Nicaea.

³²⁴ Chúa ôi, xin thương xót giờ này. Hồ nước sẽ sẵn sàng; những tấm lòng mở ra. Xin bước vào, Chúa Jêsus ơi. Chúng con đang ở trong những giờ cuối cùng. Nếu có thể được, Chúa ôi, xin cho họ bước lên đây vào giờ này; mà, con hy vọng và tin rằng sẽ có. Và chúng con là những người ở bên trong, Chúa ôi, xin cho chúng con kiểm chứng lại lòng mình giờ này, rằng chúng con đã thấy và nghe Tiếng của Đức Chúa Trời qua Lời Ngài, và chúng con biết thời đại gì chúng con đang sống. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con giao phó họ cho Ngài, trong Danh Con Ngài.

³²⁵ Giờ này chúng ta cúi đầu.

Jêsus đang êm dịu tha thiết kêu gọi mọi người,
Kêu anh luôn...



LỄ THỐI KÈN VIE64-0719M

(The Feast Of The Trumpets)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 19 tháng Bảy, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org